

A békeért

és a nemzetközi együttműködésért

Korunk jellegzetessége, hogy a békemozgalomban tevékenyen részt vesz sokszázmillió ember, akik az a törekvés egyesít, hogy megakadályozza az új háborút, kivívja az országok közt lévő nézeteltérések békés megoldását, megerősítse és megszilárdítsa a világ békéjét.

A Béke Világtanács november 18. tól 23-ig tartott stockholmi ülésén, amelynek munkáját az egész haladó emberiség nagy figyelemmel és reménységgel kísérte, ismét rágyógóan bebizonyította a népek előtt, hogy megvédjük a békét a megújuló biztonságunkat.

A Szovjetunió, a Kínai Népköztársaság és minden békeszerető nép elutasítja a megújuló háború veszélyét, amelynek következtében a legutóbbi időben bizonyos kedvező eredményekkel járt. Megszűnt a koreai háború veszélye, a népek elutasították a háború veszélyét. A genfi tanácskozás sikere következtében megszűntek az indokain hadműveletek. A francia nemzetgyűlés elvetette az „európai védelmi közönségtől” szóló szerződést s ez a realitás távolokat nyitott meg az európai béke és együttműködés előtt.

A nemzetközi feszültség enyhítésében elért sikere azonban nem nyugtathatja meg és nem is szabad, hogy megnyugtassák a békeharcosokat.

A háború veszélye korántsem szűnt meg. Az „erőpolitika” sugalmazói és végrehajtói makacsul ragaszkodnak agresszív terveikhez. Az amerikai imperialista körök nyugateurópai és ázsiai csatlósákkal együtt a „Nyugateurópai Unió”-hoz és az északatlanti tömbhöz hasonló különféle agresszív tömböket kovácsolnak össze a béke és a demokrácia táborához tartozó országok, valamint az összes békeszerető népek ellen. Ez magyarázza, hogy miért összpontosult az ülésszak figyelmére valamennyi európai állam együttműködésének közös biztonságuk megszervezése céljából történő biztosítására.

E kérdés megoldásának konkrét útját az általános európai kollektív biztonsági rendszer megteremtésére és az e kérdéssel foglalkozó európai tanácskozás összehívására vonatkozó szovjet javaslatok mutatják meg. Molotov elvtárs a „Pravda” tudósítójának kérdéseire adott válaszában világosan rámutat a londoni és a párisi egyezmények ratifikálására irányuló politikából származó veszélyekre. A szovjet javaslat ellenben arra irányul — hangsúlyozta Molotov elvtárs —, hogy most, amikor az európai béke megővására és megszilárdítására van szó, megakadályozza egyes európai országok szembállítását más európai országokkal. Olyan általános európai tanácskozás, amelyen minden állam kifejezheti véleményét és javaslatot tehet az európai kollektív biztonság kérdésében, egyetlen békeszerető államnak sem válhat kárára, de elősegítheti és elő is kell hogy segítsen a béke megszilárdítását és a nemzetközi feszültség enyhülését.

A béke és az európai biztonság minden igaz híve, a legkülönbözőbb politikai és vallási meggyőződésű s különböző társadalmi rétegekhez tartozó emberek lelkesen helyeslik ezt a szovjet javaslatot. Több európai állam és a Kínai Népköztársaság már közölte, hogy elfogadják az európai kollektív biztonság kérdésével foglalkozó európai tanácskozás összehívására vonatkozó javaslatot, amelyet a szovjet kormány a lengyel és a csehszlovák kormányval együttesen terjesztett elő. De Anglia, Franciaország és az Egyesült Államok kormánya még nem választotta a szovjet javajegyzékre. Ezeknek az országoknak az uralkodó körök az európai tanácskozás öss-

*) Megjelent a „Tartós békéért, népi demokráciáért!” november 28-i 48. (316.) számában.

szelvényének elősegítése helyett mindent megtesznek, hogy megakadályozzák a tanácskozás összehívását s minél gyorsabban kiroszakolják a párisi egyezmény ratifikálását. Ezzel akarják meggyorsítani Nyugat-Németország újrafelfegyverzését és a „Nyugateurópai Unió” meg az északatlanti tömb-féle militarista csoportosulásokba való bevonását.

A béke és az európai biztonság ellenségei a közvélemény eláramlása céljából mindenféle nyilatkozatokat küldtönek világba s váltig erősitik, hogy a hitlerista tábornokok vezette félmillió nyugatnémet revansista hadseregnek az európai küzdőterén való megjelenése és az újrafelfegyverzett Nyugat-Németországba való bevonása az európai békét és a fegyverzet általános csökkentését szolgálhatja. Mindenki világosan megérti azonban, hogy ezek az első betűtől az utolsóig hazug érvek és állítások, mert a fegyverzet csökkentése összeegyeztethetetlen Nyugat-Németország újrafelfegyverzésével. A Wehrmacht feltámasztása nem az európai béke megővására és megszilárdítására, hanem új háború előkészítésére vezet.

Vajon nem világos-e, hogy a párisi szerződések ratifikálása rendkívül súlyosbítja az európai helyzetet s meghiúsítja a megoldatlan európai problémák, elsősorban a német kérdés rendezésének lehetőségét, fokozza a fegyverkezési hajszát, növeli az európai népekre nehezedő katonai kiadások terhet. Mindezt csak azok felelnek, akik ma elutasítják az európai kollektív biztonsági megszervezését s ehelyett rákényszerítik a nyugateurópai népekre az új revansista háborús terveket forraló német militarizmus feltámasztását.

A béke és az európai biztonság ellenségei arra is hivatkoznak, hogy az európai tanácskozás összehívásának a Szovjetunió által javasolt időpontjához nem lehet előkészíteni a tanácskozást. Mindenki tudja, hogy ez is merőben hazug érv. Közudomás, hogy a Szovjetunió már a berlini tanácskozáson elterjesztette az európai kollektív biztonsági rendszer megteremtésére vonatkozó szerződés tervezetét s már július 24-i jegyzékében javasolta Franciaország, Anglia és az Egyesült Államok kormányának, hívjanak össze az említett kérdésről tárgyaló általános európai tanácskozást s legutóbbi jegyzékében csak a tanácskozás összehívásának időpontját határozták meg. A nyugati hatalmaknak következtetése elég idejük volt a kérdés megvitatására. Természetesen, amint Molotov a „Pravda” tudósítójának adott válaszában rámutatott, meg lehetne állapodni az európai tanácskozás összehívásának más időpontjában is, ha elhalasztanák a párisi szerződések ratifikálásának megtárgyalását. Molotov nyilatkozata ilyképpen teljesen leleplezi a nyugati hatalmak kormánykörüinek méltatlan mesterkedéseit.

A Szovjetunió küzd az összes megoldatlan kérdésnek az érdekelt országok kölcsönös megállapodása alapján történő békés rendezéséért és a német probléma haladéktalan rendezéséért. Ez a rendezés kétségtelenül lehetséges, ha az összes érdekelt hatalmak egyetértéssel abban, hogy a legfontosabb és a leghalasztatlanabb feladat Németország egységének helyreállítása, nem pedig egyik, vagy másik részének újrafelfegyverzése. Az egyesített Németországnak nem militarista, hanem békeszerető, demokratikus államnak kell lennie. Csak ebben az esetben csatlakozhat az egyenjogú európai népek családjához s foglalhatja el a fontos helyét az európai kollektív biztonság szervezetében.

(Folytatása a 4-ik oldalán.)

A Szakszervezetek Központi Tanácsának közleménye

A szocialista verseny fejlesztésére, valamint a mezőgazdaság számára traktorjavításokat végző iparvállalatok és gépjármű központok munkásainak, technikusainak és mérnökeinek ösztönzésére, a Szakszervezetek Központi Tanácsának elnöksége elhatározta, hogy bevezeti az SZKT termelési vörös zászlaját. E zászlót véglegesen az az egység nyeri el, amely a legjobban eredményeket mutatja fel:

- a traktorok határidő előtti megjavításában;
- a javítások minősége terén;
- a javítások önköltségének csökkentésében;
- a javításokhoz szükséges minél több csereszerszám helyi felhasználásával való előállításában.

A Szakszervezetek Központi Tanácsának elnöksége ezenfelül egy másik termelési vörös zászlót is adományoz, amelynek végleges megszervezéséhez a munkás, technikus- és mérnök-kollektívának a legjobb teljesítményt kell elérnie:

- a csereszerszámok határidő előtti leszállításában, a termékfajták választékának betartásában;
 - a minőség kifogástalan volta tekintetében;
 - az alkatrészek önköltségének csökkentésében.
- A zászlók elnyerése pénzjutalommal jár, amelynek összegét a szobanforgó munkásoknak részben alkalmazottak számáranyának megfelelően állapítják meg. (Agerpres.)

502 hordót készítettek
terven felül

Egymásután készülnek el az új hordók az IPROFIL „Dózsa György” hordógyárban, ahol a dolgozók arra törekednek, hogy havi tervüket túlszárnyalják. Az elmúlt hónapban összesen 502 hordót készítettek terven felül. E szép eredmény eléréséhez nagymértékben hozzájárult Mozák Gusztáv és Divinyi elvtársak útjása, akik új, készhordó gyalugépet készítettek. Ugyancsak elősegítette az eredmények elérését a hordógyárban dolgozó dongahajlító brigád, valamint egyes munkások kimagasló teljesítménye is.

Az új készhordó gyalugépen Krista Rudolf IMSZ-tag dolgozik, aki egyedül naponta több, mint 40 hordó gyalulást végez el. A dongahajlító brigád Gáll József párttagjelölt vezetésével az elmúlt hónapban 302 hordót épített ki, s ugyanakkor 3423 lej értékű anyagmegtakarítást ért el. Egyénileg a legjobb eredmény Muresan Petru elvtárs nevéhez fűződik, aki terven felül 45 hordót készített. Szép eredménnyel büszkélkedhetik meg Engelhardt Ferenc és Brincu Gheorghe párttag, aki 37, illetve 25 hordó elkészítésével színyalta túl előirányzott tervét.

Csernovitz Mózse,
levelező

Udvarias és pontos
kiszolgálás

A fehér munkaköpenybe öltözött elárúsítók gyorsan, pontosan és udvariasan szolgálják ki a vásárlókat az aradi „Alimentara” 6. számú üzletében. Szívesen is vásárolnak itt városunk és a környékbeli falvak dolgozói.

Bantha Ilona elvtársnő — az üzlet felelőse — jól szervezte meg és helyesen irányítja a munkát. Arca törekedik, hogy az üzletben állandóan biztosítva legyen az áru s a tisztaság pedig úgy ügyel, mint személynévre. A kiszolgálásnál jó példát ad dolgozóitársainak.

— Mit óhajt elvtárs? — kérdi Brebici Maria IMSZ-tag udvariasan az üzletbe érkező közepkorú férfit.

— Egy negyed kiló rahátot.

A ceruza gyorsan fut a fehér papíron és a kiállított számlát a kiszolgáló átadja a vásárlónak. Mikor az a pénztárlót visszatér, Brebici Maria késedelem nélkül kiméri a vásárló által kért árut. Aztán egy ujjonnan érkezőhöz fordul, aki egy kiló gyümölcsöt vásárol.

A fiatal Brebici Maria elárúsító, gyorsan, pontosan és udvariasan szolgálja ki a vásárlókat. Szorgos munkájának meg is van az eredménye. Az üzlet elárúsítóit közül a legjobb teljesítménnyel büszkélkedhetik az elmúlt hónapban. Tervét ugyanis 107 százalékkal teljesítette, amivel hozzájárult ahhoz, hogy az „Alimentara” 6. számú üzletének dolgozói az elmúlt hónapban közel 105 százalékban megvalósíthassák tervelőirányzatukat.

Nagyobb felelősséggel végezzük a parlagtörési munkákat

A szántóterület növelése, illetve a kevésbé termékeny földek hasznosítása érdekében — a II. pártkongresszus irányelv-tervezete szellemében — a helyi néptanácsok technikusai, agronomusai már szeptember hónapban hozzájárultak a munkához. Eredményes kutatómunkájuk során 8138 hektár földet jelölték ki — kevésbé termékeny kaszálók, legelők és eddig használaton kívül álló földeket, — melyeknek megkezdődtek a parlagtörési munkálatok. A jövő évben tehát több ezer hektár földdel bővül a vetésterület, több takarmánynövény jut állattálmányunk fejlesztésére.

A helyi néptanácsok végrehajtó bizottságai — a pártalapszervezetek irányításával — több helyen sikeresen elvégezték a kijelölt földek parlagtörési munkálatokat. Egyes közlegelő határában már befejezéshez közeledik a parlagtörés. Ezek között említhetjük meg Szécsány, Mondorlak és Lovrin községeket, melyek száz százalékosan elvégezték a tervbevetett parlagtörést. Az említett közlegelőkben a gép- és traktorállományok végezték a parlagtörési munkálatokat, számos más helyen, mint például Prunisor, Somosches, Berechui, Odvos, Nagyteremia községekben a termelők saját igáikkal végezték ezt a munkát.

Több közlegelőben, mint például Zimándon, Perjámoson, Egresen és más helyeken, a pártalapszervezetek és a helyi néptanácsok felvilágosító, illetve irányító munkája eredményeként, a dolgozó parasztok önkéntesen vállalkoztak a hasznavehetetlen legelők feltörésére, sőt a jövő évben ezeket

— Nagy István: „Réz Mihályék kóstolója” (2. oldal).
— A kereszteri kollektivisták megváltozott élete (2. oldal).
— Beszélgetés Gubics Istvánnal (3. oldal).
— Jól szervezték meg a begyűjtést Nagyteremán (3. oldal).
— A szentannai kulturagilációs brigád munkájáról (3. oldal).

— Hírek Körösjarjából — Miért kullog Gyulavarsánd a begyűjtésben (3. oldal).
— A szovjet építőipari dolgozók ösztönzői értékezte (4. oldal).
— Angol újságíró megbélyegzi a londoni rádió szűzítő propagandáját (4. oldal).
— A tények tükrében — Nem is volt álarc... (4. oldal).

— Állandóan növekszik a munkanélküliség az Egyesült Államokban (4. oldal).
— A „Vörös Grivica” üzemek dolgozói a karlsruhei per ellen. (4. oldal).
— Az olasz képviselőház nemzetvédelmi bizottsága jóváhagyta a párisi egyezményeket (4. oldal).

TARTOMÁNYUNK ÉLETÉBŐL

Borosjenőrajonban gyorsítsák meg a mélyszántás ütemét

A községek és falvak dolgozó parasztjai ezekben a napokban lendületesen végzik a mélyszántást. Egyre több közlegelőt érkeznek a jelentés, amely arról számol be, hogy befejezték ezt a fontos munkát. Borosjenőrajonban is ütemesen végzik a mélyszántást. A géppálmás traktorait és az egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztok igái ma már többnyire a mélyszántás munkálataihoz irányították és ennek tulajdonítható, hogy számos közlegelőben sikeresen elvégezték a feladatokat. A rajon területén Archis, Draut, Maraus, Mokra és más helyeken már 100 százalékosan befejezték az őszi mélyszántást, míg Gurbá, Borosjenő, Moroda és más helyeken már a befejezéshez közelednek.

Az említett községekben a helyi pártalapszervezetek irányításával a néptanácsok sikeresen mozgósították a termelőket, hogy az összes földet készítsék elő a tavaszi vetésre. A felvilágosító munka eredményei megmutatkoznak Nagyágriss, Kiságriss, Apáti, Craiva és más községekben is. Ezek a helyeken 50—75 százalékosan végezték el az őszi mélyszántást.

Az eredmények ellenére Borosjenőrajon területén számos közlegelőben vonlatlanul halad az őszi mélyszántás. A helyi néptanácsok végrehajtó bizottságai és a mezőgazdasági osztályok lebecsülik ezt a fontos munkát és nem mozgósítják az összes erőt a mélyszántás mielőbbi elvégzésére. Így történhetett meg, hogy Bál, Berechui, Kerülos, Csermő, Nádas, Szölös, Somosches és más községekben december 1-ig csak 35—50 százalékosan teljesítették az előirányzatot. A rajoni néptanács mezőgazdasági osztálya egyszerűen elkényveli a beérkezett jelentéseket és igen keveset tesz annak érdekében, hogy a lemaradást mielőbb behozzák.

Élen a mezőgazdasági munkálatokban — élen a kulturmunkában

A nadabi kulturothton táncoscsapata és énekkara nem hiába lett első az őszi tartományi kulturversenyen. A 12 tagú táncoscsapat és a 80 tagú kórus Ceregan Valeriu tanító vezetésével, most is szépen dolgozik. Október és november hónapban több műsoros előadást tartottak. Az előadások az őszi mezőgazdasági munkák minél jobb és mielőbbi elvégzéséről szólnak. Az ezt követő kulturműsorban pedig a kulturtársulat tagjai ének-, vers- és kórus-számokkal jutalmazták a begyűjtésben élenjáró dolgozó parasztokat.

A falujátszát is felhasználják az élenjárók népszerűsítésére, de ugyanakkor megbírálják a kullogókat is. A cikkek rendszeresen cserélnek és így azokat a legfrissebb eredményeket tükrözik.

Az utcai tiszteletablát is felhasználják az agitációs munka eszközüül. Az alakulóban lévő kulturagilációs brigád munkája minden jel szerint új és még nagyobb lendületet ad a nadabi kulturmunkának.

A kulturothton vezetősége Cheta Gheorghe elvtárral az élen megértette pártunk tanítását, hogy a falusi kulturothtonok egyik főfeladata, támogatni a mezőgazdasági munkálatokat és ösztönözni a dolgozó parasztokat a munka idejében való elvégzésére.

A jó kulturmunkának nem kis része van abban, hogy Körösjarjón községei közül Nadab élenjár mind a vetésben, mind a begyűjtésben. A helyi néptanács végrehajtó bizottsága idejében teljesítette állam iránti hazaifias kötelezettségét és a kulturmunkát is nagymértékben támogatta. Ebből a szempontból példaként áll a nadabi kulturothton más községek és falvak kulturothtonai előtt.

Más helyeken, mint például Aradon, Kürtösön, Fakerten és Fazekasvarsándon a helyi néptanácsok jól termő legelőket javasoltak parlagtörésre. Márpedig a II. pártkongresszus irányelv-tervezete leszögezi, hogy csak a hasznavehetetlen legelőket törjék fel és vessék be újra takarmánynövényekkel. Körösjarjón és Nagyszentmiklósjarjónban szintén felületesen készítették el a parlagtörésre kerülő földek kimutatását. Nem tanulmányozták esetenként, a helyi lehetőségeknek megfelelően, a földek helyzetét, s az intézkedések elégségesen készítették el a parlagtörésre kerülő földek kimutatását. Nem tanulmányozták esetenként, a helyi lehetőségeknek megfelelően, a földek helyzetét, s az intézkedések elégségesen készítették el a parlagtörésre kerülő földek kimutatását. Nem tanulmányozták esetenként, a helyi lehetőségeknek megfelelően, a földek helyzetét, s az intézkedések elégségesen készítették el a parlagtörésre kerülő földek kimutatását.

Tudvalevő, hogy a kevésbé termékeny legelők feltörése és újratvetése által a földek hektárónkénti terméshozama — takarmánynövényekből — három-négyszeresére emelkedik. Eppen ezért, a takarmánnyal és a szükséges takarmánynövények biztosítására

A kullogó községekben a néptanácsok végrehajtó bizottságai, a mezőgazdasági osztályok dolgozói, a mérnökök és technikusok fokozzák mozgósítót, felvilágosító tevékenységüket, hogy az összes termelő néhány napon belül maradéktalanul befejezzék az őszi mélyszántást. A pártalapszervezetek agitátorai pedig mutassanak rá a dolgozó parasztok előtt a mélyszántás nyújtotta előnyökre, ismeretse a kollektív gazdaságok és élenjáró egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztok eredményeit, akik az elmúlt évben is elvégezték a mélyszántást. A jó példák népszerűsítésével ösztönözzék az összes termelőket a fontos munka gyors elvégzésére.

Rizstermesztésre társulnak
a gyulavarsándi dolgozó
parasztok

(Kiküldött munkatársunk telefonjelentése).

Gyulavarsándon 29 dolgozó paraszt nyújtott be kérvényt egyszerű társulás megalakítása céljából. A társuló dolgozó parasztok rizstermesztés céljára 40 hektár földet szánnak, amelyet korszerű eszközökkel művelnek meg.

A rizsföldek öntözését a Fehér-Körösől kivezetett csatornával oldják meg s így a társulás tagjai bőséges termést várnak erről a területről.

Lassan halad a kulturothton
építése Ottlakán

Ottlakán a község lakói kulturothton építését határozták el. Össze is gyűlt a pénz és az anyag a kulturothton építéséhez, de a község e fontos kulturális központja 16 hónap óta még mindig nem készült el. A lassan épülő kulturothton is azt igazolja, hogy az ottlakai néptanács végrehajtó bizottsága nem tartja szívélyének a falusi dolgozók művelődését és ezért nem segíti az építkezést mélyreható ellenőrző munkával.

Máslakon elmaradtak a fel-
vásárlási terv teljesítésével

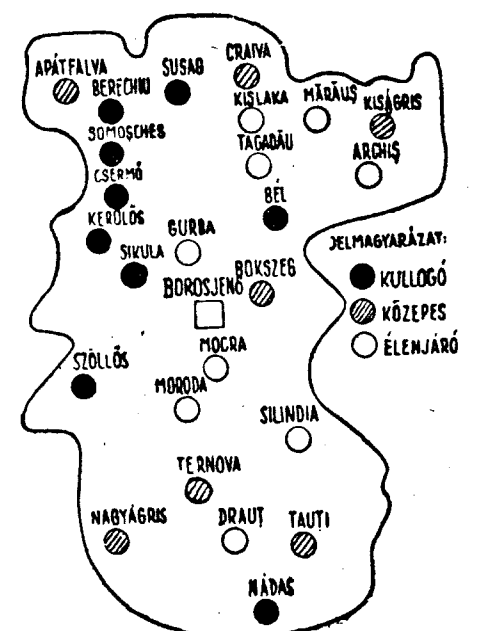
Máslak községben alaposan elmaradtak a felvásárlási terv teljesítésével. Burgonyából például még semmit sem, kukoricából is csak alig 25 százalékot vásároltak fel a negyedik negyedévben. Dinu Victor elvtárs, a szövetkezet elnöke azonban cseppet sem nyugtalan: „Nálunk — szokta mondani — megteszik a magukét, csak hát — nem tudunk többet teljesíteni.”

Huzmezan Ioan felvásárló sem teljesíti lelkiismeretesen feladatát, mert lefoglalja idejét saját ügyei. A szövetkezet dolgozói sem végeznek kielégítő felvilágosító munkát a dolgozó parasztok körében.

Késztelen, hogy a fennálló hiányszorokhoz hozzájárult az alapszervezet is, amely nem adott kellő támogatást a szövetkezet számára. A létező hiányszorokokat a legrövidebb időn belül ki kell küszöbölni, hogy a máslaki szövetkezet is teljesítse felvásárlási tervét.

20 új előfizető szervezését
vállalta

Bogdán Gábor nagyszentmiklósi levelezőnk arról számol be, hogy Nagyszentmiklósról a CFR hibájából gyakran késéssel érkeznek a lapok. Olykor a késés 2—3 napos. Arról is beszámol a levelező, hogy ez a körülmény megnehezíti a különböző vállalatokban működő önkéntes lapterjesztők munkáját. A továbbiakban Bogdán elvtárs vállalta, hogy jövőre 20 új előfizetőt szervez a „Vörös Lobogó” számára.

Nagyobb felelősséggel végezzük a parlagtörési munkákat

hogy csak 40 hektáron végezhetnek parlagtörést. Hasonló a helyzet Pécsak közlegelőben is, ahol 100 hektár helyett 20 hektáron, Nagykomlós közlegelőben, ahol 100 hektár helyett 23 hektáron, Seprős közlegelőben, ahol 108 hektár helyett csak 30 hektáron végezhetnek parlagtörést. Az említett közlegelők néptanácsai a parlagtörésre kerülő földek kijelölése alkalmával nem végeztek alapos terepmunkát, lebecsülték ezt a fontos kérdést.

Más helyeken, mint például Aradon, Kürtösön, Fakerten és Fazekasvarsándon a helyi néptanácsok jól termő legelőket javasoltak parlagtörésre. Márpedig a II. pártkongresszus irányelv-tervezete leszögezi, hogy csak a hasznavehetetlen legelőket törjék fel és vessék be újra takarmánynövényekkel. Körösjarjón és Nagyszentmiklósjarjónban szintén felületesen készítették el a parlagtörésre kerülő földek kimutatását. Nem tanulmányozták esetenként, a helyi lehetőségeknek megfelelően, a földek helyzetét, s az intézkedések elégségesen készítették el a parlagtörésre kerülő földek kimutatását. Nem tanulmányozták esetenként, a helyi lehetőségeknek megfelelően, a földek helyzetét, s az intézkedések elégségesen készítették el a parlagtörésre kerülő földek kimutatását.

Tudvalevő, hogy a kevésbé termékeny legelők feltörése és újratvetése által a földek hektárónkénti terméshozama — takarmánynövényekből — három-négyszeresére emelkedik. Eppen ezért, a takarmánnyal és a szükséges takarmánynövények biztosítására

sítására érdekében — úgy a téli, mint a nyári időszakban — fokozott munkát kell végeznünk a legelők és a takarmánynövényekkel bevetett területek hektárhozamarának növeléséért. A kevésbé termékeny legelőket és kaszálókat minél előbb fel kell szántani és be kell vetni takarmánynövényekkel, mert ezeken a földeken is nagy terméshozamot — tehát — s így biztosíthatjuk az állattálmány fejlődését. Szükséges tehát, hogy haladéktalanul végezzük el az összes parlagtörési munkálatokat, mielőtt még a fagyos idő beáll.

Helytelen az a fellogás, — amely egyes községekben megnyilvánul —, hogy az összes legelőket szántóterületé alakíthatjuk át. Szükséges, hogy alapos tanulmányozás után jelöljük ki a parlagtörésre kerülő földeket és ne az irodából, úgy, mint ahogy egyesek tették szeptemberben. Kizárólag azokat a földeket törjük fel, amelyek már nem termékenyek. Ügyeljünk arra, hogy megőrizzük ezeket a földeket az árvízről és technikailag alaposan készítsük elő a fűfélék vetését.

Fokozzuk erőfeszítéseinket, hogy az összes legelőket és kaszálókat már a közeljövőben feljavítsuk és ezáltal biztosítsuk állattálmányunk nagyarányú fejlődését. Így járulhatunk meginkább hozzá a dolgozó nép szükségéhez, állati termékekkel való ellátásához és a könnyűipar nyersanyag-ellátásához.

Gabár Adrian,
a tartományi néptanács mezőgazdasági osztályának technika

Nagy István:

„Réz Mihályék kóstolója“

Az Ifjúsági Könyvkiadó gondozásában jelent meg Nagy István: „Réz Mihályék kóstolója“ című regényének harmadik és bővített kiadása.

Nagy István ifjúsági regénye a második világháború utolsó éveiben készült azzal a szándékkal, hogy a háború fergetében kialakuló munkásifjúságot munkásszolidaritásra nevelje, harcra ösztönözze. A tőkés-földesuri rendszer szigorú cenzúrája azonban megakadályozta a regény megjelenését s a könyv így csak a felszabadulás után látott napvilágot. Az első két kiadás mondanivalóját több helyen burkolt formában jelenítik meg. Az idén megjelent harmadik, átdolgozott kiadás azonban világos szöveggel és helyettesíti a homályos részeket, a sejtetéseket.

A regény cselekménye játszódó gyermekek képével kezdődik. Már az elején megtudjuk, hogy a tanév befejezése után, tehát a szünidő egyik napján vagyunk. Ilyenkor a Kajánthó-úti és a Köves-utcai (Kolozsvár) gyermekek, — a regény szereplői — vég nélküli labdarugó mérkőzésekkel töltik idejüket. Talán az egész nyarat átjárták volna, ha egészen váratlanul nem történik valami... De történt. Még pedig az, hogy Réz Mihályék tisztes malacának, amelyet az utcabeli gyerekek biztáknak, az egyik labdarugó mérkőzés alkalmával eltrótták a hátrgerince. Ezzel aztán vége is lett a mérkőzésnek. Réz Mihály busan ballagott hazafelé és szívszorogva várta munkából hazatérő szüleit. Idősebb Réz Mihály nem veri meg fiát. Meg se szítja, — de világgá kergeti. Nem mehet addig haza, — parancsolja fiának — amíg „malac helyett malacot“ nem hoz. Már ebből a büntetésből is látszik, hogy Réz Mihály bácsi — akit az utca gyermekei is mind ismernek — egészen új nevelési eszközöket használ.

Nagy István két nevelési módot állít szembe regényében. A polgári, amely a testi fenntartásban nyer kifejezést és a még csiribabán lévő, új nevelési módot, amelynek a meggyőzés az alapja. Hogy melyik irány győz, azt csak a regény végén, az utolsó fejezetben tudjuk meg, amely egyébként cselekményével a felszabadulás utáni napokig jut el.

A világgá kergetett Réz Mihályt az iskolai élet válságának játszószíni. Bajbajlott pajtások iránti szolidaritásuk az összetartás ösztönöszerű megnyilvánuló példaképe.

Eddig tart a regény első, cselekményindító része. Ezután következnek a kalandok, a pénzszerezés igazi módjának megtalálása. Már az első napokban láthatjuk, hogy Réz Mihály nevelési fellegének van igaza. A büntetés elérte célját. A gyermekek megértették, hogy valami uton-módon malacot kell vásárolni. Megértették azt is, hogy a malacért nemcsak a kis Réz Mihály, hanem valamennyien felelősek. A kalandok bemutatásán keresztül Nagy István a tőkés világ munkáséletének nyomorúságát és a rendszer vég nélküli tiltakait (vasbeszolgáltatás, halászlé, erdőjárás tilalom, stb.) tárja elé.

A pénzkeresés után ismerjük meg igazán a regény kis hőseinek kialakuló jellemét. Döntő fontosságú és a cselekmény fordulópontját is

jelent egyben a „közvégyon“, vagyis a „gyermekkincstár“ kirablása — ténye, amely Réz Mihály nevéhez fűződik. Ez hoz változást életében. Apja irányításával ugyanis belátja hibáját és megbánja tettét. A regény végén már mint ifjú kommunista találkozik vele, aki a felszabadulás utáni napokban erős emberként áll apja mellett és maga irányítja egykori gyermektársait. Atalakulásával párhuzamosan a Kajánthó-úti és Köves-utcai gyermekcsoport életében is változás állt be. Réz Mihály motorszerele inasnak szegődött, Kádár Laci és a többiek a téglagyárban vállaltak munkát.

Nagy István ifjúsági regénye nem a felnőttek, hanem a gyermekek életén keresztül világít be a tőkés és a felszabadult ország életébe. A leltűnt tőkés-földesuri rendszert, a gyermekek életének bemutatásával jellegzetes vonásaiban örökíti meg. Mégsem mondhatjuk a regényről, hogy teljes képet ad ifjúságunk múltjáról. Nagy Istvánnak kevésbé sikerült bemutatnia a kapitalista társadalomnak serdülő ifjainak tett hatását. Vagyis nem ábrázolta ki elégtő mértékben azt a hatást, amelyet a horthyfasizmus iskolái gyakoroltak gyermekeinkre. Főleg arra törekedett, hogy fejlődésük tipikus útját kövesse nyomán és ennek a céljának megfelelően bizonyos fokig kikapcsolta regényéből az ifjak előtt álló akadályok ábrázolását.

A regény a cselekménybonyolítás folyamán különösen két gyermekhős alakjával ismeret meg. A szegény övezgyasszony fiával, Kádár Laciával, az önálló gondolkodású, gyorsfelfogású és határozott-jelű ifjával. Egyénisége révén ő a játékoknak és kalandoknak a központja. Ő a csoport vezetője, aki a leggyorsabb és a legjobban oldja meg a felvetődő gyermekproblémákat. Tarsa, ifjabb Réz Mihály, kevésbé életrevaló és csaknem minden tekintetben lemarad Laci mögött. Az író sejtetni engedi, hogy Réz Mihály is szunnyadnak jó tulajdonságok, de egymaga nem tudja érvényre juttatni őket. Természetesen ennek is megvan a magyarázata. Laci magára hagyott és nem várhatja mások segítségét, maga kell feltaláljalja magát, ő kell megoldja kérdéseit. Mihály családi élete sokkal rendezettebb, kiegyensúlyozottabb.

Apja, a munkásember lehetőségeihez mérten, gondoskodik róla. Mihály tehát nem szorul önálló gondolkodásra. A két ifjú családi életének különbözősége magyarázatot ad jellemük eltérő uton való haladásáról, amely a konfliktus csúcspontjáig tart. Innen kezdve Mihály, apja irányításával és nevelő hatására, teljesen megváltozik. A regény végén pedig nem Laci, hanem ő lesz társai vezetője. Nagy István regény-hőseinek cselekedetei mindvégig indokoltak, de életük bemutatása során bizonyos fokig elhanyagoltja a lelkiükben végbemenő harcok leírását.

Kalini, a gyermeknevelésről beszélve megállapítja, hogy a serdülő gyermekekhez a kommunista ember tulajdonságait: a becsületességét, a nép iránti szeretetét, az elvtársi összetartást, a bátorságot és a munkaszeretettel kell beoltani. Ha ebből a szempontból figyeljük Nagy István regényét, láthatjuk, hogy a mű, ha nem is teljes egészében, de meg-

felel a követelményeknek. A bátorság azonban nem tartozik a regény ifjú hőseinek tulajdonságai közé — bár munkásifjakról van szó, akiket az utca és az élet nevel. Az a tény, hogy mindentől és mindenkitől megvédnek, félnek, bizonyos fokig a kapitalista társadalom munkásleányonni jellegével magyarázható. Mindezek ellenére azonban a gyermekek bátorságát a cselekmény folyamán inkább lehetett volna hangsúlyozni, mert ez még a kapitalista körülmények között felnövekvő munkásifjúságra is jellemzőbb, mint a bátortatlanság. A munkaszeretettel ábrázolása az egész regényen átvonul. Különösen a cselekmény végén, amikor az ifjú hősök komoly munkához látnak. Sajnos, a munkahelyükön eltöltött idő nem elegendő ahhoz, hogy arról a munkaszeretetről adjon képet az író, amely kimondottan a szocialista társadalomban nyilvánulhat csak meg. Annak ellenére, hogy a cselekmény legnagyobb része a kapitalista társadalomban játszódik le, a munkaszeretetre való nevelés követelményének a regény mégis csak nem teljes mértékben eleget tesz. Nem mondja ki, de érzékelteti: a gyermekek azért tanulnak, hogy a jövő társadalom új, felkészült építői legyenek. A fiúk kalandjainak bemutatásával Nagy Istvánnak az volt a célja, hogy a munka különböző lehetőségei elé állítsa hőseit és életük bemutatásán keresztül mondani- valóját is érzékeltesse. Azt, hogy nem a kincskeresés az igazi munka, munka nélkül pedig nincs élet. Egy- szerűbben szólva: a munka szerves tartozéka az emberi társadalomnak és minden érték csakis a munkából ered.

Nagy István művészi hozzáállással és nagy életszerűséggel kidolgozott regényével — művészi eszközök segítségével — neveli ifjúságunkat a haza, a dolgozó nép és a munka iránti szeretetre. Ifjúsági regényében sikerül szorosan egybe- kapcsolnia a jellemek, a konfliktusok, a szerkesztés és a nyelv kérdéseit. A „Réz Mihályék kóstolója“ című regényének, de többi társainak is másik legjellemzőbb pozitív vonása, hogy csak igen ritkán használja a közvetett ábrázolást — a leírás. Regényét főleg a közvetlen ábrázolási mód, — a találó párbeszédek jellemzik. Párbeszédei pedig elevenek, színesek.

Nyelvezete világos, zamatos és tömör, azonban van egy gyengéje, amely a párbeszédek ábrázolására való realitására is rossz kihatással van. Az ugyanis, hogy a gyermekeket igen sokszor úgy beszélletti, mint a felnőtteket.

Nagy István ifjúsági regénye munkásifjúságunk felszabadulás előtti és utáni életének realista ábrázolása. Cselekményét a serdülő kolozsvári gyermekek élete képezi s életüket a szerző a felnőtt, az író szemével nézi ugyan, de beleéli magát teljesen világukba.

A regény egyik legnagyobb érdeme, hogy Nagy István pozitív gyermekhősöket állít ifjúságunk elé.

Nagy István „Réz Mihályék kóstolója“ című könyve ifjúsági iskolamunka egyik legsikerültebb alkotása, nagy nevelőhatású könyv. A fiatalok példaképet láthatnak a regény hőseiben és sokat tanulhatnak tőlük.

K. P.

Kása János:

Elégia

I.
Nemrég még beléknart az élet.
Szegények voltunk, mint a por,
amelyen szennyes láb tipor
megsínos joga a földhöz sem

tapadni.
Tépett, kavart a dusak vad szele,
péppé dagasztott záporuk szeszélye,
tüző napok élet-nedünk szitta
s kővé dermedt kényük rut tele.
Akkor reményünk is csupasz

remény volt:
ki ennél többet mert, az
meglakolt...

II.
Sötét árnyat rajzolt mögém a

Ezt üzi most sorsunk napos jelenje,
de szemünk fényözönlő sem vakult,
s ha emlékeznék, azt ma azért tesszük,
mert szívünk a jövő keblére bujt.

Dalok az utcáról

Forró szívemmel

Ha két szerelmes ifjú embert látok
(én nem tudom miként van más)
forró szívemmel döngölém simára
sors-ösvényük a boldogság fele.

Gondoltál arra...?

Rójjuk az utcát. Büszkén
elmerengnek...
Nézd, mily sok itt — mily sok
nállunk a gyermek.
Gondoltál kedves arra valaha:
a gyermek ma holnapunk tükre,
fénye, záloga.

Ősz-alkonyon

Ősz-alkonyon úgy elnézem a várost.
a sok-sok fényes ablak-csillagot.
Látom: mögöttük új élet ajnáz
napfényes, munkás, gazdag
holnapot.

Megjegyzések

Jogos panasz...

Városunk dolgozói részéről több esetben panasz hangzott el, hogy a kereskedelmi szövetkezet elárusított kevesebbet mérnek a kért mennyiségnél.
Igy történt ez december 1-én délelőtti 10 óra tájt is az „Alimentara“ 20. számú üzletében. Egy munkásnő 2-3 éves gyermekével bement az üzletbe, hogy élelmiszerjegyére kiáltssa a december hónapi cukoradagot.

Wild Mária kiszolgálónál az élelmiszerjegyre járó félkiló cukor helyett alig mért 47 és fél dekát. Takács Pál üzletfelelős ezt tévedésnek tartja, mivel Wild Mária nem dolgozik a fűszer osztályon és csak abban az esetben segít a kimerésnél, „ha az üzletben sokan vannak“. Ebben az időben az üzletben alig volt 3-4 vásárló, akiket három eladó szolgált ki. Így tehát Wild Mária nemcsak akkor „segít“ a kiszolgálásnál, amikor sokan vannak, hanem máskor is. Amikor pedig megnéztük a tizkilos mérleg pontosságát, megállapítottuk, hogy közel egy dekával kevesebbet mér.

Kérdezzük Takács Pál üzletfelelőst, vajon ez is tévedés? S ugyanakkor azt is: mit csinál az ilyen és az ehhez hasonló „pontos“ mérések után megmaradt cukor, rizs és más élelmiszer mennyiséggel?...

Z. J.

Hová tűnik a fehér vászon?

Közeledik a tél. A falusiak igyekeznek beszerezni a fehér vásznat, hogy télen kézimunkázhasanak, készíthessék a leányok számára a fehérneműt, ágyneműt. Ez a helyzet Borosjenőrajonban, Dezsőházaán.

A helyi szövetkezetben azonban nincs fehér vászon és amikor az asszonyok Stan Nicolae, a szövetkezet vezetőjét megkérdezik, az többnyire durván válaszolja:

— Nem jött még, miért zavarnak állandóan!

Stan Nicolae-nak egyébként mindig „más dolga van“, különösen, amikor itál is akad. A szövetkezet vezetője ahelyett, hogy igyekezne mindenkit rendszeres kiszolgáláni, durvaskodik, gorombáskodik. Gyermekek be sem mernek menni a szövetkezet boltjába, mert nem szolgálja ki őket.

Stan Nicolae ezenkívül még üzérkedik is az árúval. Olyan áru, mint például a fehér vászon, csak a pult alatt található, vagy Stan lakásán a szekrényben, vagy a derékaján elrejtve, hogy azután „akinek akarom“ adja el.

A rajoni szövetkezeti központ intézkedik sürgetően, hogy végelvessen Stan Nicolae baszkodásának.

Testnevelés és Sport

Hogyan nyerte meg a Fl. Roşie UTA a labdarugó bajnokságot

Hosszu ut vezet az országos bajnokság megszerzéséhez. Nagyon hosszú és nehéz uton jutottak el a Fl. Roşie UTA labdarugói a „Román Népköztársaság 1954. évi labdarugó bajnoka“ címhez. Sok edzést, számos elemző gyűlést tartottak a játékosok s bizony gyakran egyik nehéz mérkőzést 2-3 nap múlva követte a másik. Előfordult, hogy 10 nap alatt 4 mérkőzést is játszott az együttes s ráadásul mind a négyet más-más városban. Sokszor kihagyott a csapat, nem mindig ment a játék az egyes játékosoknak, de a döntő pillanatokban az egész együttes erőitén tudott. Így született meg a Locomotiva Marosvásárhely, a Hadsereg Központi Háza és a Locomotiva Temesvár elleni győzelem is.

A sok munkának, erőfeszítésnek gyümölcse a Román Népköztársaság labdarugó bajnokságának megnyerése volt. A „December 30“ üzem sportkedvelő dolgozói és az összes aradi labdarugó szurkolók határtalan örömmel fogadták a temesvári győzelem hírért, mely egyben a bajnoki cím elnyerését is jelentette. Annál értékebb ez a bajnokság, mert olyan erős mezőny küzdött érte, melynek tagjai voltak a Dinamo Bukarest, a Hadsereg Központi Háza, valamint a Locomotiva Temesvár labdarugó csapatai.

Külön kell foglalkoznunk azzal, hogy vajon mi döntötte el az UTA javára a bajnokságot, mert mind a Dinamonak, mind pedig a Hadsereg Központi Házának jobb és egységesebb az együttese. Mindkét csapatban sokkal nagyobb a válogatott labdarugók száma s mégis a Fl. Roşie UTA került ki győztesen a bajnokságból.

Braun Kálmán edző a következőket mondotta: „Ahogyan a labdarugó idény is két szakaszra: a tavaszra és az őszi-re oszlik, ugyan-ugy a csapat teljesítményét is a két időszakban külön-külön kell vizsgálnunk. Sajnos, ez az elhatárolás a mi csapatunk esetében feltétlenül szükséges, ugyanis a két időszakban nyújtott teljesítmény igen különböző.“

Világosan mutatja ezt az a tény, hogy a tavaszi forduló során 21 pontot szereztünk, ősszel viszont csak 14 ponttal tudtuk növelni pontszámunkat.

A tavaszi fordulóban egy egységes, jó erőnlétben lévő csapat küzdött. A játékosok közötti lelki kapcsolatot ebben az időben még kisebb kilengések sem zavarták. Valamennyi játékos egészséges volt s így a mérkőzéseken sikerült ugyanazzal, vagy többnyire ugyanazzal az összeállítással szerepelni, ami a csapat egybeforrottságát, összehozhatóságát fokozta. Ebben az időszakban a játékosok azt a teljesítményt nyújtották, amit képességeik alapján joggal várhattunk is tőlük. Bár ekkor is több pontot veszítettünk el a könnyelműsödés folytán, mégis sikeresen zárult az első 13 mérkőzés.

Mi történt az őszi forduló előtt? A legnyilvánvalóbb hiba az volt, hogy nem sikerült biztosítani a csapat egységes előkészítését. A játékosok egy része Prágában portyázott, mások a válogatott kerettel vándoroltak, mindössze néhányan maradtak itthon. A válogatott keretben végzett munkám nem nyújtott lehetőséget arra, hogy személyesen végezzem a csapat előkészítését. Így az a szerencsétlen tény következett be, hogy csütörtökön volt együtt az egész csapat s vasárnap már mérkőzést játszottunk Szilágyvárosban.

Nem véletlenül kezdtem éppen az egységes előkészítés hiányával. Ennek döntő jelentősége lehet olyan együttes esetében, mint amilyen a Fl. Roşie UTA. A mi játékosainkat három csoportra osztjuk: az

egészen kiforrott játékosokra (Serfőző, Mercea, Farmati, Váci, Dumitrescu, Dusan), a fejlődésben lévő játékosokra (Bira, Szűcs, Kiss, Fuleiter, Kapás), valamint a még kellő játégyakorlattal nem rendelkező fiatalokra (Don, Lupa, Jurca, Seres, Poppa, Szakács, stb.). Természetesen egy ilyen összetételű csapatnak az egybehangolása igen fontos kérdés s ezt sikerült megoldani a tavaszi forduló során, ősszel azonban már sokkal hézagossabb formában tűnt egységes csapatnak a Fl. Roşie UTA.

Összel a csapat körében meghomlolt a fegyelem is, ugyisintén a játékosokat összekötő lelki kapcsolatok is lényegesen meggyengültek. Ez azonnal jelentkezett a csapat játékában is.

Az együttes erőnléte sem volt kielégítő. A hétközi mérkőzések hihetetlen mértékben igénybe vették a csapat állóképességét s gyakran csaknem megoldhatatlan feladatok elé állították a játékosokat és magát az edzőt is. A mérkőzéseket soronkövető elemző technikai gyűléseken ugyanis mindig kitűzünk egy célt az elkövetkező hétre. Ez a cél az előző mérkőzés alkalmával tapasztalt hibákkal kapcsolatos és ilyenkor a soronkövetkező mérkőzés megelőző edzéseinek ennek a célnak érdekében építjük fel. A hétközi mérkőzések azonban ezt magymértékben megnehezítették, hiszen a csapat mindig uton volt s gyakran nem is jutott idő az edzésekre.

Igy, ahelyett, hogy a felmerülő technikai és taktikai hiányosságokat felszámolhattuk volna, a hibák csak halmozódtak s a csapat játéka nem mutatta a szükséges javulást.

Döntően befolyásolta több mérkőzés eredményét az is, hogy nem állt elég széles játékoskeret a rendelkezésünkre, s az állandó sérülések újra és újra előtérbe hozták az összeállítási gondokat. Szűcs, Farmati, Serfőző és Dusan gyakori kimaradása az együttesből jelentkezett az eredményekben s csaknem végzetessé vált. Előfordult a Metalul Vajdahulnyad elleni mérkőzésen, hogy éppen csak 11 játékos jöhett számításba az összeállítás során, mert a többiek sérültek voltak.

Ezek azok a tényezők, amelyek akadályozták a csapatot abban, hogy az őszi forduló során is a tavaszihoz hasonló jó eredményeket érjen el.

Mégis, hogyan sikerült megnyerni a bajnokságot?

Annak ellenére, hogy az őszi forduló során a csapatszellem feltétlenül meggyengült, mégis felülmultuk lelkesedés, küzdelemkészség terén bukaresti ellenfeleinket. Mint mondtam, a csapat nehezebb mérkőzéseken általában erősíteni tudott, s — győzött.

Szabó Alajos, a sportközösség elnöke a következőket emeli ki: „Az üzem munkásai nagy szeretettel övezik körül a csapat tagjait. Az együttes vasárnaponkénti jó eredményei után még a termelés is lendületesebb volt az üzemben.“

A közönség segítette-e a csapatot a győzelem elérésében?

Braun edző így válaszolt: „Véleményem szerint az aradi közönség nagyon igényes és nagyon — kényelmes. Csak akkor biztatta a csapatot, amikor az különben is jól játszott. Amikor a fiuknak nem ment a játék, a közönség is hallgatott. A közönséget a csapat játéka lelkesítette fel, ahelyett, hogy a közönség biztatása lelkesítette volna jobb játékra a pályán küzdő játékosokat. Minden- esetre több mérkőzésen segítette a fiukat a közönség. Itt, a Hadsereg Központi Háza elleni mérkőzésen, valamint a temesvári, döntő jellegű találkozóra gondolok. Ezt a fiúk meg is hálálták a szurkolóknak.“

R. J.

Birkózóverseny Aradon

Az országos bajnoki birkózó csapatverseny keretében vasárnap Aradon szerepel a lugosi Progresul birkózó együttese, amely a Fl. Roşie UTA birkózó csapatával mér össze erejét. Ez érdekesebb mérkőzés, mint az a Fl. Roşie UTA is. A mi játékosainkat három csoportra osztjuk: az

Közlémény

A városi néptanács pénzügyi osztálya közli:

Az egyes kerületi pénztáraknál az adót naponta reggel fél 9 és 1 óra között lehet fizetni. Delután a pénztárakat nem tartják nyitva.

Az adó és illeték fizetéssel kapcsolatos időpontokat az adófelölknek a következőképpen kell tiszteltetben tartaniuk:

Szabadfoglalkozásúak, iparosok, fuvarosok és kereskedők kötelesek vel-

tak a negyedik negyedév adóját 1954 november 15-ig kiegyenlíteni. Épületek, beépítetlen területek és szállító eszközök tulajdonosai kötelesek voltak a negyedik negyedév adót 1954 november 1-ig kiegyenlíteni. Parasztgazdaságoknak is 1954 november 1-ig kellett az adót kifizetniük.

Akik az adót nem fizették ki határidőre, haladéktalanul fizessék le hálalékaikat, nehogy a törvényes többlet túlságosan felzaporodjék.

A kereszturi kollektivisták megváltozott élete

Ha valaki Nagyszentmiklóásra érkezik, sokat hall az ugynevezett vig-sarokról. Először is arról beszélnek, hogy csak jó időben lehet megközelíteni, mert esős időben a nagy sár miatt lehetetlen felkerekni azt a néhány falut és községet, amely a vig-sarokban van. Másodszor arról is szó esik, hogy az ottlakók állandóan — vigak. A vig-sarokban nem ritka, hogy egy lakodalmat három napig is eltar.

Ennek a vig-saroknak egyik faluja Keresztur, ahol összesen 249 család lakik. Kereszturon nagy kollektív gazdaság létezik, amely 1952 október 26-án alakult és amelyet a nagy magyar költőről, Petőfi Sándorról neveztek el. A kereszturi „Petőfi Sándor“ kollektív gazdaságnak 231 család tagja.

A kereszturi kollektivisták lelkes, odaadó munkával igyekeztek erősíteni közös gazdaságukat. A kereszturi kollektív gazdaságban nem kevesebb, mint 1103 hektár szántóföldön gazdálkodnak. A kollektivisták szeretettel végzik munkájukat és a gazdaság 600 főnyi munkarejéből 95, sőt gyakran 100 százaléki is ugyszólván állandóan dolgozott. Kása István már 62 éves, de nem marad el a fiatalok mögött. Az egyik mezei brigádban dolgozik és már eddig 200 munka-

napot teljesített. Példamutatóan dolgoztak még Kása István, aki 220, Kardos István, aki 207, Kataró Erzsébet, aki 183 és Ábrahám István, aki 268 munkanapot teljesített és ugyanakkor valamennyien minőségi munkát is végeztek.

A közös gazdaság évről évre fejlődik, gyarapodik. Ma már 15 fejtőtehén, 32 fiaskoca, nagyszámu süldő, malac, hizó, 98 ígláló és 24 növendékcsikó képezi a kereszturi kollektív gazdaság állatállományát. Serényen folyik az építkezés is a kollektív gazdaságban. Eddig kovács- és bogárnáuhelyt, 27 méteres kukoricaotárkát, 20 méteres fiazatót ólat építettek. Mindez azonban nem elegendő a gyors ütemben fejlődő közös gazdaság számára: újabb és újabb gazdasági épületekre van szükség.

A kollektív gazdaság vezetőtanácsa el is határozta, hogy tavaszra még sokkal nagyobbarányú építkezéshöz lát. Több mint száz ezer téglát szállítást még az őszi folyamat megkezdik, hogy tavasszal istállót és raktárt építsenek.

A megfelelő raktárhelyiség hiánya már ebben az évben komoly gondot okozott a kereszturi kollektív gazdaság vezetőtanácsának.

A kereszturi kollektivisták meggyőződtek a közös munka előnyéről. Tudják, hogy a kollektív gazdaságban mindenki munkája szerint megkapja az őt megillető jövedelmet. Az elmúlt év kitűnően fizetett; a kollektivisták megtöltötték padlásaikat gabonával és ebben az évben a közös gazdaság tagjainak több mint 50 százaléka nem vette fel a jövedelemelőleget.

— Jó helyen van a gabona, — mondták — ha majd szükségünk lesz rá, megkapjuk.

A vezetőtanács pedig azért ezertette volna átadni az előleget a kollektivistáknak, hogy a raktárak felszabaduljanak.

Ez a probléma azonban jövőre megoldódik, mert nagybefogadóképességű raktárt emelnek a kereszturi kollektív gazdaságban.

A kereszturi kollektivisták tehát jól élnek, de szorgalmasan is dolgoznak. Alig akad olyan ház, ahol a háztáji gazdaságban nem volna tehén. A falu kondása több mint 300 anyakocát őriz. A kenyér mellé tehát jut hús és szalonna is. Az sem okoz nehézséget, hogy Nagy Péter házat vesz, mert jó munkája után szép jövedelemben részesül a kollektív gazdaságban.

Jó munkával, a feladatok teljesítésével biztosítsuk a dolgozó nép bőséges kenyerét!

Beszélgetés Gubics Istvánnal

A jó gazda ritkán csalódik számításában. Ha megadja a földnek azt, ami az övé, ha idejében szánt, vet, kapál, arat és alkalmazzza a fejlett agrotechnikai módszereket, a bőséges jutalom sohasem marad el. Így még a rossz föld is jó termést hoz. Ha viszont elhanyagolja a szükséges munkálatokat, a jó föld is gyenge termést ad.

Gubics István hat hektáros keglevicsi dolgozó paraszt is igazolhatja fenti állításunkat. A közösi néptanács, a pártalapszervezet és az egész község nem véletlenül tartja István bácsit az egyik legjobb gazdának. Gubics István szinte előírás-szerűen betartja a föld megművelésének bevált szabályait és a bőséges termésből az első között teljesíti állam iránti kötelezettségét. Nincs olyan munka, amelyet a kellő időben és lelkiismeretesen el ne végezzon. Neve egész éven át ott szerepelhetne a tiszteletláblán.

— Ha valamit keresztül akarunk vinni — mondja a néptanács elnöke, — előbb István bácsival is elbeszélgetünk, mert ő jó agitátor is. Teljesen bizonyít be mindent.

Ezek után nem mulaszthatjuk el, hogy fel ne keressük István bácsit. Nem a fűtőcán lakik, mint a régi „jó gazdák”, hanem a falu egyik mellékutcájában. Háza sem tűnik ki a többi közül. Egyszerű parasztház, amelyet léckerítés választ el az utcától. A gyalogjárda homok van elhintve, hogy ne keljen taposni a sárt. Az udvaron mindenütt tisztaság és rend.

Többszöri hívásunkra előkerül a gazda. Bevezet a lakásba, ahol a felesége, a nagymama és az egyik szomszéd dohányít csomót. A fűre ujak alatt egymásra simulnak a barna dohánylevelek.

Beszélgetésünk során megtudjuk, hogy a felszabadulás előtt ő is szegényparaszt volt, gazdaságát a föld-reform alkalmával egészítették ki öt hektárral. Egyidő óta anyósá földjét is ő munkálja meg. Így most hat hektár földön dolgozik. A háború előtt a család kivette részét a nélkülözésből. A háború éveiben legtöbbet munkaszolgálaton volt.

— Mikor koncentrációból hazajöttem néhány napra — mondja István bácsi — feleségem kölcsönöket ként, hogy felöltözködhessen. Mire visszafizette, újból megérkeztem, rongyosan. Nélkülözés, nyomorúság volt a család élete. De ez már a múlté.

Gubics István a felszabadulás óta állandóan érezte a kormány és a párt segítségét. Békében akar élni és dolgozni, nevelni gyermekeit és nem akarja, hogy a kapitalisták által előidézett újabb háborúban ő, vagy hozzátartozói elpusztuljanak.

Megkérdeztük István bácsit, hogyan dolgozik a jólétért, a békéért, hogyan teljesíti állam iránti kötelezettségét.

— Buzatermesem nem volt olyan, amilyennek én szerettem volna. Földemet nem tudtam kelekőppen előkészíteni, mert ősszel a tagosítás során más földet kaptam. De azért így is kielégítő volt a termés. Kötelezettségemnek eleget tettem és nekünk is maradt bőven. Aratás után azonnal elvégeztem a nyári üngarolást, ahogy most mondják, a terelőhántást. Ősszel pedig a mélyszántást. Hej, az javítja igazán a földet — mondja. — A mélyszántást úgy látom végzem. Tudja, összefogunk — folytatja beszédét — és úgy néz ki, mintha traktor szántotta volna. A kukorica alá tavasszal, amikor a gyomok kikelték, újból megszántom a földet, majd megfogasolom és hagyom, hogy ülepedjék. Amikor a talaj kellőképpen felmelegszik, hozzá-

kezek vetőgéppel a vetéshez. A kulkoriat rendszerint háromszor kapálom kézzel és négyszer ekekapával.

Rövid számolgatás után István bácsi tudomásunkra hozza, hogy ilyen alapos munka után hektáronként több, mint 4000 kiló csöves kukorica takarított be.

Továbbra is a gazdálkodásról folytatja a beszélgetést. Nagyobb nyomaték kedvéért István bácsi kivisz, hogy megmutassa földjét. Van is mit nézni. A szőlő már szépen betakarva várja a telet, mellette egyenes here-tábla, a kettő végében pedig a konyhakert számára meghegyezett föld, amelyet a jó gazda már beszórt az értékes istállótrágyával.

— Ezt nem szántom fel, ásní fogom — mondja István bácsi. — Disznó növelés után jól esik egy kis testgyakorlás.

Gubics István más téren is értékesíti az állam segítségét. Ez év májusában szerződést kötött a szövetkezettel, hogy egy 80 kilós disznót 210 kilóra felhizlalva ad át. A kiutazott időre az állat elérte a 226 kilót. István bácsi az átadáskor 2732 lejt kapott, ugyanakkor kukoricaértéke 36 kilót, a marhahusértéke pedig 9 kilót engedek el. Ezenkívül több mint 900 lej értékben a szövetkezetben különböző irányított iparcikket vásárolhatott. Ugyancsak májusban egy borjú hizlalására is kötött szerződést. Ezt is a megállapodásnál nehezebb sulyban adta át.

Jól jövedelmező gazdasága lehetővé tette Gubics István számára, hogy az első között fizesse ki évi adóját és a biztosítási összeget. Családja melegekedett, van mindenből bőven. Az ő jóléte is népi demokrácia államunknak köszönhető, amely megbecsüli és támogatja a dolgozó embert.

Goda István.

Jól szervezték meg a begyűjtést Nagyteremián

Nagyteremia községben a begyűjtés gyors ütemben történik. A közösi néptanács végrehajtó bizottsága, Suci Iuliu és Olaru Nicolae, a nagyszentmiklósjoni pártbizottság aktív tagjai segítségével jól szervezte meg a begyűjtési munkáját. Képviselőkből, tanítókból, IMSZ-tagokból, néptanácsi alkalmazottakból, valamint élenjáró dolgozó parasztokból alakított agitátorcsoportok eredményes felvilágosító munkát végeznek.

A begyűjtési tervet Nagyteremián eddig a naprafordó, hagyma és széná vonatkozásában teljes egészében teljesítették, míg burgonyából, kenderből és husból több mint 82 százalékot adták be.

A néptanács előtti tiszteletláblán Pantek István, Niculescu Iosif, Scheider Miklós, Zaharia Tudor, Semileni Gheorghe, Bucur Gheorghe, Lenhard Kristóf dolgozó parasztok neveit olvashatjuk, valamint másokét, akik teljes egészében átadták az államnak járó kvótát.

Ezekben a napokban a begyűjtő csoportok is fokozzák felvilágosító tevékenységüket, hogy megmagyarázzák a dolgozó parasztoknak az idejében történő kvótátadás fontosságát. Nem mondható el ugyanez Marcus Victor begyűjtőről, aki Nyerőn tevékenykedik, valamint Igrisanról, aki Nagyteremián végzi a begyűjtést. Marcus ugyanis most, amikor a legélenkebb a begyűjtési kampány üteme — a háza előtt a járdát javította és ebbe a munkába Igrisan is bevonta. Amikor ezzel végezett, Nagyszentmiklóstra utazott, hogy deszkát vásároljon. Előfordult, hogy Marcus a néptanács végrehajtó bizottságához hívták, hogy beszámoljon a begyűjtés menetéről, s ilyenkor nem tett eleget a hívnak azzal az ürüggyel, hogy „nincs ideje”.

A közösi néptanácsnak és a közösi pártbizottságnak alaposabb tevékenységet kell kifejteniük, hogy a vállalt kötelezettséget, amely szerint december 5-ig befejezik a begyűjtést, teljesíthessék.

kor a legélenkebb a begyűjtési kampány üteme — a háza előtt a járdát javította és ebbe a munkába Igrisan is bevonta. Amikor ezzel végezett, Nagyszentmiklóstra utazott, hogy deszkát vásároljon. Előfordult, hogy Marcus a néptanács végrehajtó bizottságához hívták, hogy beszámoljon a begyűjtés menetéről, s ilyenkor nem tett eleget a hívnak azzal az ürüggyel, hogy „nincs ideje”.

A közösi néptanácsnak és a közösi pártbizottságnak alaposabb tevékenységet kell kifejteniük, hogy a vállalt kötelezettséget, amely szerint december 5-ig befejezik a begyűjtést, teljesíthessék.

Több figyelem a begyűjtésre

Lassu ütemben folyik a begyűjtés Magyarországon. A legtöbb termésből csak 80, illetve 70 százalékban teljesítették a begyűjtési tervet.

Mindez annak a következménye, hogy a néptanács nem kíséri figyelemmel a begyűjtés menetét, nincs pontos nyilvántartása és ami van, az is csak 10 napos eredményekről. Két különböző dátumu nyilvántartás szerint 7 nap alatt egyetlen gazda sem tett eleget hazafias kötelezettségének.

A pontos és rendszeres nyilvántartás hiányában a néptanács nem ellenőrizte, hogy a kulákok teljesítik-e begyűjtési kötelezettségeiket.

Másik hiba az, hogy a néptanács nem támogatta, nem ellenőrizte a begyűjtő szervek munkáját. Tipikus példa erre az, hogy három héten keresztül nem fizették ki a megfelelő pénzösszegeket azoknak a gazdáknak, akik teljesítették beadási kötelezettségüket. Erről a néptanács csak jelentés alapján értesült.

A magyarpécskai néptanácsnak a legközelebb időn belül fel kell vennie a kapcsolatot a begyűjtő központtal, támogatnia kell azt, mert tevékenységének súlyos hiányosságok észlelhetők. A csöveskukorikát a begyűjtő központ udvarán a szabad ég alatt tárolták és így biztos romlásnak tették ki.

A begyűjtő központ vezelőse tekintse legsürgősebb feladatának a kukorica elszállítását, hogy megakadályozhassa az elraktározott termék romlását. A magyarpécskai néptanács pedig ellenőrizze a tárolást és szigorúan intézkedjék, hogy vonják felelősségre azokat, akik az állam tulajdonát képező gabonaféléket és egyéb terményeket ilyen hanyag módon kezelik.

Motort vásároltak

Tornyai levelezőnk, Gál György elvtárs arról számol be egyik levelében, hogy a kollektív gazdaság eddig nagy nehézségekkel küzdött, mert nem tudta a szállítási problémákat megoldani. Most új motort vásároltak és ezzel ezt a fontos kérdést kedvezően oldották meg.

Ugyancsak Gál György írja másik levelében, hogy Tornyán ütemesen folyik a bészolgáltatás, miután a községben az őszi mezőgazdasági munkálatok nagyrészt már elvégezték.

Hírek Körösrájónból

Miért kullog Gyulavarsánd a begyűjtésben

Tartományiszerte serényen halad a terménybegyűjtés munkája. A dolgozó parasztok öntudatosan tesznek eleget az állam iránti kötelezettségüknek.

Vannak azonban községek, ahol ezt a fontos feladatot nem ismerték fel. Ilyen község Gyulavarsánd is, amely a begyűjtés terén a kullogók közé tartozik. Noha a rajoni begyűjtőközpont cselekvően segítette a néptanácsot munkájában azzal is, hogy Szilágyi János felvilágosító tevékenységével három begyűjtőt küldött a községbe, a napi ütemtervet még sem teljesítik. Alakítottak ugyan 3 begyűjtő brigádot, de ezek nagy kényelmesen, délelőtt fél tíz-tíz óra között megmunkálják és fél egykor abba is hagyják.

Holoreán Ioan raktárnok szintén a kényelmeskedők közé tartozik. Az ebédet munkaidőben fogyasztja el, nem

terepen szerzett adatok szerint mindössze 757 hektáron végeztek el a mélyszántást Sikló községben. Ez a lemaradás nem véletlen következménye, hiszen a rendelkezésre álló igények nem használtak fel a községben. A tervezett 40 igából november 30-án mindössze 14-et, december elsején pedig 18-at állítottak munkába.

A terményekkel megrakott szekerek gazdáinak pedig nem marad más hátra, minthogy türelmesen várakozzanak amíg a raktárnok elvtárs hivataltos órák letelte előtt jóllélik.

A gyenge ellenőrző tevékenységet és a rossz szervezést alaposan kihasználják a kulákok. Nem csoda, hogy 14 kulák nagymennyiségű terménnyel tartozik az államnak.

Szükséges tehát, hogy az alapszervezet agitátorait és a néptanács képviselőit sürgősen vonják be a felvilágosító munkába. Az agitátorok vegyenek példát Tóth József és Holoreán Dumitru középparasztokról, akiket diszkvalifikálták a munkájukért.

Ahol megszépítik a valóságot

Beszédesen igazolják az ellenőrzőmunka fontosságát a Sikló községben végzett mélyszántást munkálatoikról a körösrájoni néptanács részéről kiadott adatok. A rajoni néptanács szerint a Sikló község tervében előírt 925 hektár mélyszántást 101 százalékkal teljesítették.

Mi ezzel szemben a valóság? A

A szentannai kulturagatációs brigád munkájáról

A szentannai kulturothron 13 tagú kulturagatációs brigádja nagy segítséget nyújtott a mezőgazdasági munkálatok előmozdításához. Mozgósító munkát fejtettek ki a lakosság körében, hogy minél többen vegyenek részt a kulturothron előadásain, amelyen elméleti és gyakorlati utmutatásokat adnak a különböző mezőgazdasági munkálatokra vonatkozóan, valamint ismertetik az agrotechnikai módszereket.

Feldolgozták a II. pártkongresszus irányelv-tervezetét és az elmúlt hét folyamán ismertették a „Scinteia” 3115. számában megjelent cikket a román nép és a nemzetiségek testvéri összefogásáról.

A kulturagatációs brigád azonkívül művészeti tevékenységet is fejtett ki. November hónapban két alkalommal adtak műsort a kulturothronban, melynek keretén belül művészeti számokkal köszöntötték a vetésben és a begyűjtésben élenjáró dolgozó parasztokat, ugyanakkor felolvasták a kullogók neveit is.

A rádióállomás állomás helyi adásait szintén felhasználják a munkában élenjárók népszerűsítésére, valamint az utcai tiszteletláblán napoként ki függesztik az élmunkások névsorát.

Az utcai újságon a cikkek mellett karikatúrákat is láttunk, amelyek nagyon ötletesen és szemléltetően leplezik le a kulákok „ráérünk arra meg” politikáját és ugyanakkor óvatosságra intik a falu dolgozó népét a kulákok káros agitációjával szemben.

A szentannai kulturothron vezetősége helyesen oldotta meg a többnyelvű műsorok kérdését is. Az előadásokat három nyelven tartják: románul, németül és magyarul, tekintettel a község nemzetiségi összetételére. A kulturothron vezetősége és Ruch József igazgató, hozzáértéssel és helyesen vezeti a szentannai kulturmunkát. A téli időszak alkalmával arra kell törekedjenek, hogy minél jobban bevonják a község dolgozóit a kulturális munkába s a proletármunkások köztiség szellemében neveljék őket.

A felmerült kisebb hiányosságokat pedig jobb szervezéssel és elvszerűen küszöböljék ki.

A belső pártdemokrácia — pártéletünk megingathatatlan alapja

Pártunk Lenin és Sztálin zászlaja alatt győzelemről-győzelemre vezeti hazánkban a dolgozókat. A lelkes építőmunka nyomán a szocializmus magyszerű vívmányai születnek meg, amelyek népünk hatalmas alkotóerejéről tanuszkodnak. Ennek az alkotó munkának az éltető ereje, társadalmunk vezetője és irányítója — a Rómán Munkáspárt.

A szocializmus felépítésének nagy programja megköveteli a pártmunka megújítását, a kommunista tevékenységnek fokozását, pártunk politikájának a gyakorlatban való alkalmazását. A pártmunka magasabb színvonalra való emelésének egyik igen fontos eszköze a belső párt-demokrácia képezi.

A belső pártélet, a Lenin által kidolgozott szervezési és vezetési elveken nyugszik. A párt szervezeti felépítésének vezérelve a demokratikus centralizmus, amelyben a vezetés központosítása és a vasfegyver, dialektikus egységet alkot a demokratizmussal.

A Szovjetunió Kommunista Pártjának és pártunknak tapasztalatai azt bizonyítják, hogy a belső párt-demokrácia, a bírálat és az önbírálat következetes alkalmazása és a vezetőségek munkájának ellenőrzése a párttagság által, az egész pártmunka fellendítésének kulcsfontosságú pontja.

A belső párt-demokrácia biztosítja az egész tagság részvételét a pártmunkában, a felmerülő összes kérdések közös megvitatását és megoldását, valamint a kommunista párt pártvezetésbe való bevonását által.

A módosított szervezeti szabályzat-tervezet feljogosítja a Rómán Munkáspárt tagjait a pártpolitika megvitatásában és a pártbizottság választásában való részvételre. A párttag követheteli személyes részvételét akár hányzor tevékenységéről vagy magatartásáról döntenek, bárkit megbírálhat és bármilyen kérdéssel fordulhat a párt bármely szervéhez. Mindezek a jogok megteremtik azokat a feltéte-

leket, amelyek szükségesek a párttagok és tagjelöltek tevékenységének legszélesebbkörű kibontakozásához.

A belső párt-demokrácia, az útjutsu marxista, forradalmi párt természetéből ered. A párt a szocializmus felépítésének feladatait nem tudná sikeresen megoldani a munkások által legutódatosabb elemek, a kommunista pártmunkába való bevonása nélkül. Ezért a párt egész tevékenységét tagjainak a pártvezetésbe való bevonására alapozza. Mindez a legkövetkezősebb demokráciának, a kommunista demokráciának az alkalmazását követeli meg.

Ennek a demokráciának legjellegzetesebb vonása az, hogy forradalmi. Először ellentétben áll az opportunista párt demokráciával, amely a jobb oldali szociáldemokratákra is jellemző. Ezekben a „demokratikus pártokban” nincs biztosítva a tagoknak a pártvezetésbe való bevonása. A bírálat tilos. Ha pedig mégis valaki élni merészele ezzel a határozó eszközzel, magatartása vonja a pártból való kizárását. Megállapításunkat mi sem igazolja jobban, mint a labourista párt 1953-ban megtartott margate konferenciája. A vezetőség lábbal tiporva a demokratikus elveket, visszautasította a résztvevők javaslatainak jelentős részét. A végrehajtó bizottság, amelyet egyes reakciós körök támogatottak, nem fogadott el egy egész sor olyan határozatot, amelyek ellentétben álltak a párt iránymutatásával.

A Rómániai munkásmozgásban az RKP megalakulása, a leninizmusnak az opportunizmus és reformizmus feletti győzelme jelentette. A pártéletben elől az időponttól kezdve érvényesült a minden párttagra egyformán kiterjedő demokrácia.

Sztálin arra tanít, hogy a belső párt-demokrácia cselekvő demokrácia. Következetes propagálása annyit, mint igyekezni úgy vezetni a párt-

munkát, hogy a párttagság tömege oldja meg a pártélet kérdéseit, szoros kapcsolatban a szocializmus építésének általános feladataival.

Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs számtalanszor rámutatott arra, hogy a belső párt-demokrácia nem fér össze a parancsmódszerrel. Ez az alapelv nemcsak azt jelenti, hogy helyes szempontból és helyesen magyarázzuk meg a kérdéseket, hanem meg kell halgatni a többi elvtársak véleményét is. Ugyanebben az értelemben a párttagok és vezetőségek viszonya nemcsak kölcsönös megbecsülést és tiszteletet tételez fel, hanem elsősorban elvtársi kapcsolatot is. Olyan feltételeket kell teremteni, hogy minden egyes párttag elvtársasán, ezerelettel, bizalommal, nyíltan közeledjen a vezetőkhez.

A belső párt-demokráciának több alkotó eleme van. Ezek a következők: a párt vezetőségeinek választásának, a párttagság kötelezettsége arra, hogy beszámoljanak tagjaikkal az elvégzett munkáról, a kollektív vezetés, a gyűlések rendszeres időközönként való megtartása, a bírálat és az önbírálat, a párttagoknak a pártvezetésbe való bevonása, és a párttagok a tömeggel való kapcsolata.

Mindezeknek az elveknek a kiteljesedése a pártot forradalmi, harcosszervezetté alakítja, amely alkotó módon gondolkodik és cselekszik.

Az RMP, Lenin utmutatásai alapján, nagy fontosságot tulajdonított a tulajdoni a belső párt-demokrácia biztosításának. Az illegális nehéz évek alatt, a párt mindent elkövetett következetes alkalmazása érdekében. Ilyen értelemben biztosította pártunk: a kongresszusok megtartását, a bírálat és az önbírálat kibontakozását, valamint a kollektív vezetés elvének érvényesülését. Kétségtelen azonban, hogy ebben az időszakban az illegális munkamódszerek nagymértékben akadályozták a belső párt-demokrácia kiteljesedését.

A párt belső életében a párt-demokrácia, csak a dicsőséges szovjet hadsereg által megteremtett feltételek

folytán érvényesülhetett teljes egészében.

A politikai hatalom kivétele után a párt-demokrácia kifejlődésének fontosabb állomásai: a párt 1948-as februári kongresszusa, a Központi Vezetőség 1950. évi január 23–24-i határozata és a jelenlegi módosított szervezeti szabályzat-tervezet voltak.

A párt- és államellenes csoportok letelezése és szétválasztása jelentős lépést jelentett a párt szervezeti megerősödésében. Fokozódott a párttagok és tagjelöltek ébersége és megnőtt a párttagok életbeléptetéséért folytatott harcoké.

Az RMP Központi Vezetőségének 1953 augusztus 19–20-án tartott bővített plenáris ülésének határozata a párt vezetőségeinek feladatait jelöli meg, hogy meghatározzák időközönként tevékenységük, a tagság elvtársi feladatainak az alkalmazása.

Az RMP módosított szervezeti szabályzatának tervezete levezetője, hogy „... a párt összes vezetőségeit — a legalsótól a legfelsőig — választják”. A párt vezetőségeinek a választása elvülről fölfelé történik, ami a párt-demokrácia egyik lényegbevágó feltétele. Ez biztosítja, hogy a párt-szervezetek vezetőségében a legderekabb, a legrátermettebb és legjobb képességekkel rendelkező párttagok kerüljenek be. Ennek az elvnek az alapján választották meg tartományi pártkongresszusain, a tartományi pártbizottságokat, a bírókat, a titkárságot és a delegátusokat a második pártkongresszusra. A választás az összes aradiarományi párttagok akaratának szabad kifejezése volt.

„A választásoknak — mondja Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs — úgy kell folyóniuk, hogy aktivizálják a párttagság tömeget, hogy növeljék a párttagok felelősségérzetét. A választásoknak a belső párt-demokrácia megerősödéséhez, a kritika és az önkritika — a párt fejlődéséért — szükséges és bátor alkalmazásához kell vezetniük”.

Az alulról jövő ellenőrzés pártéletünk egyik legfontosabb törvénye. Ez az ellenőrzés a párt vezetősége

periodikus jelentéseinek a megvitatása után történik. Az RMP Központi Vezetősége 1953 augusztus 19–20-i bővített plenáris ülésének határozata a párt vezetőségeinek feladatait jelöli meg, hogy meghatározzák időközönként tevékenységük, a tagság elvtársi feladatainak az alkalmazása.

A határozatok megvitatásakor mindenkinek módja van arra, hogy javaslatokat tegyen, felhasználja saját tapasztalatait és kijavítsa mások hibáit. A határozatok közös megvitatása fokozza a kommunista felelősségérzetét a határozatok teljesítésére.

Számos példa van arra, hogy az alapszervezeti gyűléseken sok párttag vesz részt a vitákon. Így például megemlíthetjük, hogy a „Georgi Dimitrov” gyár öntödéjének november 22-én tartott gyűlésén, tizenöt résztvevő közül, csak három nem szólalt fel. A hozzászólások konkrétak voltak és így hozzájárultak az alapszervezet politikai szerepének megerősödéséhez. A „Vörös Triko” gyárban is megnőtt a párttagság kombinatívítása. A gyűléseken a kommunista élén bírálták az alapszervezet bíráját, mert a pártmunkában elhanyagolta az ellenőrzést. Ennek következtében a „Vörös Triko” gyárban megjavult a feladatok teljesítése iránti tanúsított igényesség.

Az alulról jövő ellenőrzés általában a jelentések megvitatásában merül ki. Nagyon ritkán fordul elő az, hogy a párttagok beszámolóikkal munkájukról a vezetőség egyes tagjait. Ezen a téren a „Georgi Dimitrov” gyárban is hiányosságok vannak, habár szóróvnyosan néha alkalmazták az ellenőrzést ezt a módot. A párttagság egy része fél az ellenőrzésnek ettől a fajtájától. Ez annak bizonyítja, hogy egyes párttagok ideológiai képzettsége még nem érte el a megfelelő fokot. Másfelől arra vall, hogy a vezetőségnek

sem sikerült a párttagság egy részével helyes kapcsolatot teremtenie.

A pártvezetés legfőbb elve a kollektív vezetés. A marxizmus-leninizmus klasszikusai arra tanítanak, hogy a párt csak akkor lehet hatékony eredményes munkát, ha vezetését kollektív módon történik.

A kollektív vezetés a párttagoknak a párttagozatok kidolgozásába és megvitatásába való bevonása utján valósul meg. Ezt azonban csak akkor lehet elérni, ha a gyűléseket kellőképpen előkészítik, hogy a párttagok megvitatása magas színvonalon történjen. Pártalapszervezetünk e téren értek el bizonyos sikereket.

A „Vörös Triko” gyár pártalapszervezetének bírája még nem is olyan régen a gyűlések előkészítését elhanyagolta, az időpontot az utolsó percben közzétette, a napirendi pontokat pedig legutóbbszor ki sem hirdette. A párttagok ezért élesen megbírálták a bírókat, amelynek ezáltal sikerült felszámolnia hiányosságait és emelnie a pártgyűlések színvonalát.

A gyűlések előkészítésében azonban néha még manapság is megnyilvánul a kellő szervezetség hiánya. Példa erre az aradi városi pártbizottságban a nemzetiségi kérdéssel kapcsolatban összehívott gyűlés. A városi pártbizottság nem értesítette idejében a résztvevőket és nem közölte velük a napirendi pontokat. Természetesen így a résztvevők nem készülhettek fel eléggé alaposan. A gyűlés nem érte el célját, mert a felzárkózó nagy része általános elméleti kérdések fejtegetésébe bocsátkozott.

Pártunk gyakorlata azt bizonyítja, hogy a belső párt-demokrácia a párttagok közötti összetartóerő megerősítésének s az egész pártmunka megújításának biztos eszköze. A kommunista tevékenységének fokozása alapján a párt-szervezetek előcsatolják szervezeti, agitációs munkájukat a tömegek sorában és mozgósítják a párttagozatok s a teljes terv teljesítésére. Ezért minden párt-szervezet alapvető feladata minél jobban kifejleszteni a belső párt-demokráciát.

Székelty Dénes

A szovjet építőipari dolgozók összszövetségi értekezlete

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

A moszkvai Kreml-palotában november 30-án megkezdődött az építőipari dolgozók összszövetségi értekezlete. Az értekezleten, amelyet a Szovjetunió Kommunista Pártjának Központi Bizottsága és a Szovjetunió minisztertanácsa hívott össze, kétezerkötven részt vesznek.

Az értekezlet munkálatain részt vesznek a Szovjetunió Kommunista Pártja és a szovjet kormány vezetői:

N. A. Bulganyin, K. J. Vorosilov, L. M. Kaganovics, G. M. Malenkov, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Szaburov, Ny. Sz. Hruscsov, P. K. Ponomarenko, P. N. Poszpjelov, M. A. Szuszlov, N. N. Satalin.

A szovjet építőipari dolgozók meglegen fogadták külföldi szaktársait, akik Kínából, Lengyelországból, a Német Demokratikus Köztársaságból, Csehszlovákiából, Romániából, Magyarországról, Bulgáriából, Albá-

niából, a Koreai Népi Demokratikus Köztársaságból és Mongoliából érkeztek az értekezletre.

A munkálatok során nyolc jelentést vitattak meg az építkezés különböző problémáiról. Tizenegy szakbizottság vizsgálja meg az ipari és közlekedési építkezések, a városi és falusi lakások, a társadalmi-kulturális építkezések problémáit, a takarékosság és a munka megszervezésének kérdését.

Angol újságíró megbélyegzi a londoni rádió uszító propagandáját

LONDON. (Agerpres.) — Sefton Delmer, a „Daily Express” munkatársa a lapban közzétett egyik cikkében a következőket írja:

„A napokban kinyitottam a rádiót és meghallgattam a BBC-nek (londoni rádió) a Német Demokratikus Köztársaság részére közvetített adását. Meglepetéssel és felháborodással hallottam, hogy a BBC rádióállomás, külügyi minisztériumunk álláspontját kifejező, beavatkozik Kelet-Németország belügyeibe.

Hallottam, amint a BBC felhívta

a keletnémetországi lakosságot, hogy szálljon szembe minden formában a rendszerrel. Azt ajánlják például, hogy a lakosság bojkottálja az állami kereskedelmet, a vendéglőket, színházakat és filmszínházakat.

Ismeretes, hogy nem vagyok híve a Német Demokratikus Köztársaság rendszerének. De a BBC adása komoly aggodalmat keltett bennem, mert azt bizonyítja, hogy Anglia támogatja a bonni politikuskok revansszándékait.

Véleményem szerint nagy hiba Né-

metország újrafelfegyverzése irányuló politikát folytatni, anélkül, hogy előzetesen tárgyalásokat kezdenék a szovjetekkel. Fel kell használnunk minden kínálkozó alkalmat, hogy megvitassuk a szovjetekkel a fegyverkezés és az általános leszerelés kérdését. Nem engedhetjük meg magunknak az örökös köntörfalazást és huzavonát. Minden olyan rádióadás, mint amit én is hallottam és amely naponta bátorítja Németország revansszándékait, veszélyezteti a békét.

Állandóan növekszik a munkanélküliség az Egyesült Államokban

NEWYORK. (Agerpres.)

Mint az amerikai sajtó adatai is mutatják, állandóan növekszik a munkanélküliség az USA-ban. Az újabb tömeges munkanélküliség onnan származik, hogy számos munkakörben megszűnt a tevékenység Amerika gazdasági életében. Így például a New York állambeli Buffalo üzem, amely a „New York Central” vasúti társaság tulajdona, 300 munkást bocsátott el, az általános gazdasági és kereskedelmi feltételek rosszabbodása címén. Az üzemet bizonytalan időre bezárták. Az „American Locomotive” Shennectady-i üze- me, amely rendes körülmények között tízezer embert foglalkoztat, jelenleg csupán ezer munkást lát el munkával. Ugyanebben a városban, a „General Motors” üzemében a fog-

lalkoztatott munkások száma 45.000-ről 15.000-re csökkent.

A Pennsylvaniai Luzorne kerületben több mint 26.000 munkás vesztette el a munkáját. A Soranton-kerületben lévő Mravine bányában, amely „Hudson Coal Company” tulajdona, végleg megszűnt a munka és ezzel 340 bányász került az utcára.

Philadelphia városban a munkanélküliség száma mintegy 175.000-t tesz ki. Csúpan a „Mershey Chocolate Company” csokoládégyár 300 munkást bocsátott el egyezre.

Illinois államban a munkanélküliség igényt tartó munkások száma 4000-re emelkedett. Ugyanakkor más 3200 munkanélküli találhatta a segélyezési időhatárt és ma minden támogatás nélkül áll. New Jersey

államban a nyilvántartott munkanélküliség száma egyetlen hét alatt ezerrel emelkedett s így elérte a 76.614-et. Milwaukee városban (Wisconsin állam) a nyilvántartott munkanélküliség száma 1950 óta most emelkedett a legmagasabbra.

A növekvő munkanélküliség következtében egész országukban jutnak az éhezők sorsára. Így például az Illinois államban lévő Macoupin és Franklin bányavidék legtöbb bányáját bezárták és itt az éhínség állandósult. Az Indiana államban, ahol 70.000 munkanélküli megvonták a segélyt, a szakszervezetek kériék a kormányzóságot, hogy gondoskodjék ruha és élelmiszersegélyről, mert a munkanélküliség közül számos szülő nem küldheti iskolába gyermekét megfelelő ruházat hiányában.

A „Vörös Grivica” üzemek dolgozói a karlsruhei per ellen

„Erélyesen követeljük, szüntessék be a Németország Kommunista Pártja ellen indított házszállítást!” — mondotta Popa Dumitru Palosanu, az üzem bizottság elnöke a hét- felüti gyűlésen s szavai nyomán felzúgott a dörgő taps, jelezve, hogy a „Vörös Grivica” üzemek munkásai, technikusai, mérnökei és tisztviselői sokezer tömegének követését fejezte ki az üzem bizottság elnöke.

A bonni fasiszta vezetők törvényen kívül akarják helyezni Németország Kommunista Pártját, mert ez a párt képviseli a német militarizmus feltámasztása ellen harcoló nyugatné-

metországi dolgozó nép érdekeit — folytatta a szónok. — A Németország Kommunista Pártja ellen megrendezett per egyike a bonni kikiáltás fasiszta intézkedéseinek. Így akarják elfojtani a hazafiak hangját, azokat a németeket, akik sikra szállnak a világ népeit fenyegető veszély, Nyugat-Németország háborús tüzfészekké való átalakítása ellen.

Népünk, amely az utolsó négy év alatt kétszer szenvedte el a német militarizmus politikájának következményeit, a világ többi békés népeivel együtt keményen megbélyegzi a Nyugat-Németország felfegyverzése irányuló büns kísérletet.

Meg kell akadályoznunk ennek megismétlődését.

Mi, a „Vörös Grivica” vasúti műhelyek munkásai, technikusai és tisztviselői mélyeséges megbotránkozásunkat fejezzük ki a bonni kormány által fasiszta eljárása ellen, amelynek az a célja, hogy betiltsák Németország Kommunista Pártját — mondotta befejezésül az üzem bizottság elnöke.

A tömeggyűlés végén Florea Bisu élesztergályos felolvasta a karlsruhei szövetségi alkotmánybírószághoz intézett tiltakozó határozatot.

(Agerpres.)

Az olasz képviselőház nemzetvédelmi bizottsága jóváhagyta a párisi egyezményeket

ROMA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

„Az olasz képviselőház nemzetvédelmi bizottsága befejezte a Németország felfegyverzéséről szóló párisi egyezmények vitáit.

A nemzetvédelmi bizottság 26 szavazattal 18 ellenében jóváhagyta az egyezményeket. Az egyezmények ellen a kommunisták és a szocialisták szavaztak.

A szavazás előtt felszólalt a kereszténydemokrata Folchi, a jelentés előterjesztője és beismerte, hogy a nyugateurópai unió megteremtése a katonai kiadások növeléséhez vezet, a francia-német gazdasági egyezmény pedig károsan befolyásolja az olasz gazdasági életet. Folchi — aggodalmát fejezte ki Churchill legutóbbi nyilatkozata miatt, amelyben mint ismeretes, az angol miniszterelnök kijelentette, hogy még a

háború idején fel akarta fegyverezni a fogságbaesett hitlerista katonákat, hogy a Szovjetunió ellen indítsa őket. A jelentéstől ennek ellenére kijelentette, hogy a nyugateurópai unió a béke megteremtésének előfeltétele.

A bizottság ülésén Sullo hadügyminiszterhelyettes is felszólalt és kijelentette, hogy nem terjesztik jóváhagyás végett a parlament elé a párisi egyezmény harmadik függelékét, amely teljes hatalommal ruházza fel az északatlanti parancsnokságot az olasz fegyveres erők és hadipar felett. Sullo ezenkívül beismerte, hogy Olaszországban a közeljövőben szaporítani fogják az idegen katonai támaszpontok számát. Sullo ezzel beismerte, hogy a párisi egyezmény ratifikálása Olaszország szuverenitásának újabb korlátozását jelenti.

A francia kormány ki akarja erőszakolni az alkotmány antidemokratikus módosítását

PARIS. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

A francia nemzetgyűlés november 29-én második olvasásában megkezdte az alkotmányreform-tervezet megvitatását. A tervezetet az utóbbi négy év során készítették elő és különböző fokon már meg is vitatták. Az alkotmánymódosító tervezet szerint az 1946. évi francia alkotmány 11 szakaszt módosítanak.

A tervezet szerzői a jelenlegi alkotmány számos demokratikus előírását szándékoznak megsemmisíteni, ki akarják terjeszteni a kormány és a köztársasági tanács hatáskörét.

A tervezet szerint egyszerű többséggel akarják helyettesíteni az alkotmányos (kétharmados) többséget a kormányfőnek adandó meghatalmazás ratifikálására.

Az új alkotmánytervezet a követ-

kező antidemokratikus reformokat tartalmazza: a nemzetgyűlés választmányának megválasztása alkalmával mellőzik a parlamenti csoportok arányos képviselésének elvét, a parlamenti ülésszakok közötti felülgészítők a képviselők mentelmi jogát és módosítják az ostromállapot kimondásáról szóló szabályzatot.

Az alkotmányreform-tervezet számos pontjával kapcsolatban nézeteltérések robbantak ki a köztársasági tanács és a nemzetgyűlés között. A tervezetet második olvasásában csak a nemzetgyűlési tagok kétharmadának szavazatával fogadhatják el. Ellenkező esetben a tervezet népszavazásra kell bocsátani.

A lapok szerint Mendés-France kormánya mindent megtesz, hogy kiderítse az alkotmánytervezet jóváhagyását anélkül, hogy népszavazásra lenne kénytelen bocsátani.

A békéért és a nemzetközi együttműködésért

(A vezércikk folytatása.)

A nyugati hatalmak ragaszkodnak a párisi egyezmények ratifikálásához s ezért akadályokat gördítenek a német kérdés megoldásának útjába. Visszahozzák Európa küzdőterére a német militarizmust, amely büns volt két világháború minden áldozatában és pusztításában s amelyet a népek hosszú és kemény harcával zúztak szét.

Ilyen körülmények közt a Béke Világtanács ülésszakán elfogadott határozatoknak különösen fontos nemzetközi jelentőségük van. E határozatok újabb fontos tényezők a béke hívei tömegmozgalmának fejlődésében s a békéért, a népek biztonságáért, a nemzetközi feszültség enyhítéséért vívott harc további kibontakoztatására mozgósítják a földkerekség minden becsületes emberét.

A Béke Világtanács ülésszaka hangsúlyozta a párisi egyezmények ratifikálásában rejlő veszedelemet s felhívta Európa népeit, fokozzák harcukat az európai kollektív biztonsáért, a társadalmi rendszerektől függetlenül minden európai állam együttműködéséért, valamint a londoni és a párisi egyezmények megvalósítása és a német militarizmus feltámasztása ellen. Az ülésszak világosan és nyíltan valóban behívta a népeket, hogy a nép akarata ellenére semilyen kormány, semilyen parlament sem rendelkezhet a nép sorsával, hogy a népek nem tűrik a jövőtehetetlen megvalósulását, megakadályozzák Németország újrafelfegyverzését s közös akcióikkal megvitják Európa biztonságának és az egész világ békéjének útját.

A Béke Világtanács ülésszaka egyszerűen hangsúlyozta, hogy a béke első lépése a népek közötti aknamunkájukat. Megalkotották a délkelet-ázsiai katonai tömböt (a SEATO-t), amely agresszív tömb lévén, teljességgel az ázsiai népek békéje, biztonsága és szabadsága ellen irányul. Az Egyesült Államok kormánykörüli megakadályozzák Korea békés újraegyesítését, meg akarják zavarni az indokínai békét, megszállva tartják Tajvan kínai szigetét s a Kínai Népköztársaság ellen uszítják bábjáikat. A Béke Világtanács ülésszaka felhívta a népeket, fokozzák szájlanak szembe az agresszorok ázsiai mesterkedéseivel. Valamennyi nép békés egymással ellenséges biztositéka az általános biztonság. Ezért Európában és Ázsiában az összes érdekelt államoknak meg kell szervezniük az általános biztonságot, akármennyire különböznek is társadalmi és politikai rendszerek. Csak az általános biztonság megteremtésével lesz biztosított mind az európai, mind az ázsiai népek békéje.

A békészerető népek új akciókra, igazságos harcuk új sikereire való felhívást látnak az ülésszak határozataiban. A népek léteérdekét kifejező kommunista és munkáspártok fontos feladatuknak tekintik, hogy még kitartóbban és még fokozottabban mozgósítsák a néptömegeket és az összes békészerető erőket a népek békéjéért és biztonságáért, a nemzetközi feszültség enyhítéséért, a német militarizmus feltámasztására irányuló, az európai háború veszedelemét fokozó, Németország megosztását állandósító és a német újraegyesítést akadályozó egyezmények ellen való harcra. A néptömegek világszerte minden erejüket megfeszítik, hogy a béke és a nemzetközi biztonság teljes győzelmet arasson.

Veszélyben az amerikai politikai bebörtönzöttélete

NEWYORK. (Agerpres.) A „United Press” hírügynökség jelenti, hogy William Remington, az USA kereskedelmi minisztériumának volt főtisztviselője — akit az FBI egyik ügynökének feljelentése alapján állítólagos kommunista nézetekért tartóztattak le — a Lewisburg-börtönben két közönséges bűnöző állatias módon meggyilkolta. William Remington tegnapra verték agyon.

A gyilkosság titokzatos körülmények között történt. A gépkocsistól vaj gyilkosoknak ugyanis semmi keresnivalójuk sem volt egy politikai elítélt cellájában. Az FBI megtárgyalta a felvilágosítást a bűntényről kapcsolatban.

Tavaly hasonló körülmények között követte el merényletét a börtönben fogva tartott Thompson amerikai kommunista vezető el.

Ezek az esetek azt bizonyítják, hogy a haladó nézetekért tömegesen bebörtönzött amerikaiak életét veszély fenyegeti.

Nem is volt álarc...

Maradék életosztónk hamvadó szikrái tartották már csak a lelket az auszwtzi, a majdaneki és anynyi más hitleri haláltábor éleiben maradt szerencsétlen megkínzottai-ban. Francia, holland, dán, norvég, német, magyar, román, zsidó és ki tudja milyen más nemzetiségű deportáltak férfi és nő, mint valami valószínűtlenül szép zenét hallgatta a „kaiyusák” hangját, amelynek közeldése éltette bennük a szabadságukba vetett reményeséget.

Vajon létezett-e józárás e világon, aki nem szemlélt volna örömjungással a szovjet csapatok villámgyors előnyomulását. Volt-e olyan ember, akinek lelkeben nem a szovjet győzelem erősítette meg a meggyőződést, hogy érdemes élni és lehet bizni az emberiség jövőjében? Hiszen a hitlerfasiszták gonosz tettei a szegény pirját kergették minden becsületes ember arcára, szegélyték, hogy a haláltáborok szörnyűségeinek elkövetőivel együtt élettlenül őket is embereknek nevezik.

Woodford angliai város parlamenti képviselője az elmúlt napokban beszédet tartott választói előtt. A képviselő neve: Sir Winston Churchill és vannak, akik őt „jó” érzésű, emelkedett szellemű, Nobel-díjra érdemes gondolkodónak tartják. Nos, ez a kiváló államférfi olyasmit mondott választói előtt, amivel a népekben ugyanazt a szégyenérzetet keltette, mint amikor a hitleri fenevadakkal együtt elviselnek az „ember” elnevezést.

Még a háború befejezése előtt, amikor a német katonák százezrek számra adták meg magukat — mondotta Churchill az említett beszédében — táviratban utasítottam Montgomeryt, hogy gondosan gyűjtsék össze és raktározzák el a német fegyvereket, hogy majd ismét könnyen kioszthassák őket a német katonáknak, akikkel együtt kellett volna működniük, ha a szovjet támadás tovább folytatódik.

Elképzelni is rettenetes: Anglia mai miniszterelnöke vissza akarta adni a fegyvert az emberkinzók vadul menekülő patkánysergeinek, amely amerikai-angol csapatoknál keresett menedéket, a felszabadító szovjet csapatok előtt.

Csupán a szovjet hadsereg halálán vitéségének köszönhető, hogy a hitleri fenevadnak nem terelhetők vissza az országutakon vándorló csontig foggyott kiszabadt áldozataikat a villamosárammal feltöltött drótkerítések mögé... Csoda-e, ha az ember Churchill idézett szavai után hamarjában nem tudja ki illetékes az önlelelmezés indokainak kikutatásában: a lélekbuvár-e, a bűnügyi szakértő-e, vagy a politikus?

Felmerülhet a gyanu, hogy a nyolcvan esztendő Churchill egyszerűen fecsegett, egyszerűen már nem una az idegeknek. E feltevés ellen szól azonban az a következők és céltudatos szívósság, a-

mellyel az agg államférfi az imperialisták érdekeit védelmezi. Korát meghazudtolják „ékesen szóló” parlamenti beszédei és ezek mindegyike példaképe a tókes országokban szokásos diplomáciai nyilatkozatoknak, melyek, — mint tudjuk — az igazi gondolatok elleplezésére szolgálnak.

Ezzel tehát a lélekelemzést hagyjuk ki a számításból.

Vajon milyen jellegzetességet találjon Churchill vallomásaiban a bűnügyi szakértő?

Ismeretes: késő őrségűtőben, még a legmeggröztöttebb bűnözők is nem egyszer töredelmes vallomással igyekeznek „könnyíteni” lelkiismeretükön, hogy „tisztán” menjenek az örök nyugovóra.

Lehetséges-e ilyesmi Churchill esetében is? Nem. Mert ha a brit miniszterelnök valóban „könnyíteni” akarna a lelkiismeretén, sokkal több bűnt kellene bevallania. Többek között azt is, hogy ő vezette az intervenció hadsereget, amely annakidején a cárt akarta visszautatni a felszabadult orosz nép nyakára. A német szarnoki uralom támogatásakor tehát Churchill már kellő gyakorlatilag rendelkezett, mert hiszen előzőleg ő pártfogolta a cári önkényuralmat is. Nehéz lenne eldönteni, mikor tervezett gonoszabb merényletet Churchill az orosz nép és a világ többi becsületes emberrel ellen: 1917, vagy 1944 után? Mindenesetre megállapíthatjuk, hogy Sir Winstonnál bűnbánatról szó sem lehet.

Marad tehát a politikai megfontolás. Világos, hogy Churchill megirigyelte az Eisenhower és a volt náci tábornokok közötti egyre elmélyülőbb bizalmat és barátságot. Woodfordban tehát Kesselringhez, von Manneufelhez, valamint a többi „rehabilitált” tömeggyilkosokhoz szólt az angol miniszterelnök és szavai körülbelül ezt fejezték ki:

„En vagyok, Churchill, a ti jó szellemetek, aki mellettetek állt már a háború befejezése előtt és kivezet benneteket a békeállapot kényszerűségéből”.

Csakhogy, ami tetszik a náci- nak, az undorodást vált ki az angol népből. Ezért kiáltották közbe annyian, amikor Churchill az említett kijelentést tette: „Szégyen, gyalázati!”

Ezért botránkozott meg még a reakciós „Times” is, a miniszterelnök beszédén és ezért nem tartotta azt jól megfontolt politikai nyilatkozatnak.

„Ki hiszi el ezek után — teszi fel a kérdést az angol lap vezércikk-írója —, hogy az angol kormány ösztönli öhajítja a békés együttélést a Szovjetunióval?”

Ezúton válaszolunk a „Times” kérdésére:

Senki. Vagyis csak az hiszi el, aki hisz abban, hogy Churchill politikája megegyezik a népek akaratával.

Acs Béla

Európai országok válasza a szovjet kormány november 13-i jegyzékére

MOSZKVA. (Agerpres.) — A TASZSZ jelenti:

A Szovjetunió külügyi minisztériuma november 29-én megkapta a moszkvai nagykövetségek és követés- gek utján Dánia, Norvégia és Belgium válaszejegyzékét a Szovjetunió kormányának ez év november 13-i jegyzékére.

Az említett kormányok visszautasítják a szovjet kormány javaslatát, hogy vegyennek részt az európai kol-

lektív biztonsági rendszer megteremtésének kérdésével foglalkozó európai értekezleten. Távmaradásukat ugyanazonokkal az érvekkel indokolják, amelyeket az USA, Anglia és Franciaország kormányai is felsorakoztattak válaszejegyzékükben.

Olaszország, Izland, Törökország és Luxemburg kormányai ugyanezen a napon azonos tartalmú válaszejegyzékeket juttattak el a Szovjetunió diplomáciai kirendeltségeihez.

A hét filmjei

„DOZSA GYÖRGY” mozi: december 5-ig: Felkel a nap. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

Naponta 11 órakor matiné.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: december 5-ig: A harag napja. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„HERBAK JÁNOS” mozi: december 5-ig: Szibériai ballada. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„I. L. CARAGIALE” mozi: december 5-ig: Marinkával baj van. A tengerészek életéből. Az elvarázsolt furulyás. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„UJ IDOK” mozi: december 5-ig: Az agrárreform. Fehér arany. A világ legerősebbjei. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„SOLIDARITATEA” mozi (Gáj): december 7-ig: Nyomorultak, II. rész. Előadások: hétköznap 7 óra, vasárnap: 3, 5 és 7 óra.

„MAXIM GORKIJ” mozi (Mike- laka): december 7-ig: A gögös herceg. Előadások: este 7 óra, vasárnap: 2, 5 és 8 óra.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: (Lippa): december 5-ig: Vidám verseny.

„PETOFI SANDOR” mozi (Rad- na): december 5-ig: Hű barátok.

„POPULAR” mozi (Nagysa- t-miklós): december 5-ig: Szolga két gazdánál.

A marosvásárhelyi Állami Székely Színház együttese folytatja nagyszerű aradi vendégjátékát

Illyés Gyula „Fáklyaláng” című drámájának nagyszerű bemutatója után a marosvásárhelyi Állami Székely Színház együttese szombaton és vasárnap délután 4 óra, valamint

mindkét napon este 8 óra, folytatja aradi vendégjátékát. A kitűnő darab és a nagyszerű előadás méltatásáért lapunk egyik legközelebbi számában közöljük.